NAŠI OLYMPIJSKÍ
VELIKÁNI
ŠTVRŤSTOROČIA

a stručné príbehy ich 33 hrdinských medailových vzletov
za 25 rokov existencie Slovenského olympijského výboru

ĽUBOMÍR SOUČEK, JÁN SÚKUP

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR

25
1993 - 2018

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR

25
1993 - 2018

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR

1993 2018 25

NAŠI OLYMPIJSKÍ VELIKÁNI ŠTVRŤSTOROČIA

a stručné príbehy ich 33 hrdinských medailových vzletov
za 25 rokov existencie Slovenského olympijského výboru

ĽUBOMÍR SOUČEK, JÁN SÚKUP

VYDAVATEĽSTVO PUBLISHING HOUSE, a.s.
BRATISLAVA 2017

MOTTO

„Ak sa tebe, srdce moje, chce spievať o hrách, potom dlho nehľadaj namiesto slnka hviezdu, ktorá by aj počas dňa žiarila a hriala nad nimi aj šírila jas do prázdna éteru: veď zo všetkých súťaží najviac vzácne sú olympijské hry!“

(grécky staroveký básnik PINDAROS v Olympijských ódach)

TIRÁŽ

Pre Slovenský olympijský výbor a Slovenskú olympijskú marketingovú, a.s.,
vydal PUBLISHING HOUSE, a.s., 2017

Publishing House

Kniha vyšla s finančnou podporou Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR.

Autor textu © Ľubomír Souček
Autor fotografií © Ján Súkup, použité boli aj niektoré fotografie @ Petra Pospíšila, @ Jakuba Súkupa
Layout a grafická úprava © Jana Friedrichová, Miroslav Salaj, Studio JAM Praha

Tlač DOLIS, s. r. o.

ISBN 978-80-971363-2-1
Publikácia je nepredajná.

Všetky práva vyhradené. Kopírovanie, znovupublikovanie alebo rozširovanie ktorejkoľvek časti knihy sa povoľuje výhradne so súhlasom vydavateľa.

Vážení čitatelia,

Slovenský olympijský výbor oslavuje v tomto období štvrťstoročnicu. Vznikol 19. decembra 1992, plnoprávne medzinárodné uznanie nadobudol 24. septembra 1993. Za 25 rokov pôsobenia sa SOV plne etabloval v olympijskom svete a patrí k vysoko hodnoteným národným olympijským výborom so širokým portfóliom aktivít.

Z jednej strany je paradoxné, že hoci SOV nezabezpečuje prípravu našich popredných športovcov, „len" účasť výprav na hrách olympiády či zimných olympijských hrách, v povedomí verejnosti sa SOV dominantne spája práve s našimi olympijskými účasťami. Na druhej strane je to pochopiteľné, pretože olympijské hry sú najväčšie podujatie na svete.

K začiatku osláv štvrťstoročného jubilea SOV sme sa rozhodli vydať knižku o našich olympijských medailistoch v ére štátnej samostatnosti Slovenska. Nesie názov NAŠI OLYMPIJSKÍ VELIKÁNI ŠTVRŤSTOROČIA (a stručné príbehy ich 33 hrdinských medailových vzletov za 25 rokov existencie Slovenského olympijského výboru).

Slovenská vlajka sa doteraz objavila na dvanástich olympiádach – vo februári 2018 na ZOH v Pjongčangu zaveje trinásty raz. Od premiéry v Lillehammeri 1994 priniesli slovenskí olympionici spolu 33 medailí. Zaslúžilo sa o ne spolu 26 športovcov – tucet z nich opakovane.

Týmto výnimočným športovcom je venovaná naša knižka. Čitateľ si v nej v skratke textovo i fotografiami osvieži príbeh zisku všetkých našich olympijských medailí. Je to takpovediac zlatá kniha našich olympijských vrcholov.

Vďaka tejto publikácii pred nami znovu ožívajú tie mimoriadne vzrušujúce a emotívne chvíle, ktoré naplnili celé Slovensko radosťou a hrdosťou na jeho športových a olympijských reprezentantov – ozajstných hrdinov.

Našich medailistov verejnosť uznáva, ba až uctieva. Nie je nadsadené povedať, že zisk olympijskej medaily zaručuje takpovediac nesmrteľnosť.

Športovci stoja v centre záujmu olympijského hnutia. Zo strany SOV je táto kniha poctou mimoriadnym športovcom, ktorí svoj talent, drinu, bojovnosť, odhodlanie a zasvätenie športu dokázali pretaviť v zisk olympijskej medaily.

Zároveň je táto knižka motiváciou pre mladú generáciu, aby sa inšpirovala týmito veľkými vzormi a sama športovala.

A v neposlednom rade je aj výzvou pre tých mladých ľudí, ktorí trebárs nemajú vrcholové ambície uspieť v športe, ale chcú sa výrazne presadiť v nejakej inej činnosti či profesii. Výzvou, aby si z elitných športovcov brali za príklad ich pracovitosť, bojovnosť, schopnosť prekonávať prekážky i bolesť, aj budovanie zdravého sebavedomia.

ANTON SIEKEL
prezident Slovenského olympijského výboru

Historická premiéra samostatnej Slovenskej republiky pod piatimi kruhmi – nástup našej výpravy na slávnostnom otvorení ZOH 1994 v Lillehammeri. Slovenskú vlajku niesol hokejista Peter Šťastný.

25 rokov SOV:

26 OLYMPIJSKÝCH MEDAILISTOV A 33 MEDAILÍ

Celé desaťročia účinkovali slovenskí športovci na olympijských hrách vo farbách bývalého Československa, nech už spoločný štátny útvar niesol skratku ČSR, ČSSR alebo ČSFR. V roku 1992, keď sa letné hry olympiády (OH) aj zimné olympijské hry (ZOH) naposledy konali v tom istom roku (potom sa cyklus hier rozdelil, v priestupných rokoch zostali len OH), zaznamenala Česká a Slovenská federatívna republika svoju olympijskú derniéru. Posledný decembrový deň federálny štát zanikol a od 1. januára 1993 sa na medzinárodnej scéne prezentovali samostatne Česká republika a Slovenská republika.

Súčasný Slovenský olympijský výbor (SOV) vznikol už tucet dní pred zánikom spoločného štátu – 19. decembra 1992. Od januára ďalšieho roka rozbehol pod vedením svojho prvého predsedu, člena Medzinárodného olympijského výboru (MOV) Vladimíra Černušáka prvé kroky, smerujúce k vybudovaniu svojej domácej štruktúry aj k etablovaniu na medzinárodnej scéne.

Do premiéry výpravy samostatnej Slovenskej republiky pod piatimi kruhmi na ZOH 1994 v Lillehammeri vtedy zostával rok aj niečo.

Kým SOV mohol prvý raz vyslať svoju výpravu na olympiádu, musel získať uznanie zo strany MOV ako Národný olympijský výbor Slovenskej republiky. Provizórne mu ho udelila exekutíva MOV 16. marca 1993 a plnoprávne 101. zasadnutie MOV 24. septembra 1993 v Monte Carle.

Pri lillehammerskej olympijskej premiére Slovenska od 12. do 27. februára 1994 nás reprezentovala výprava so 42 športovcami. O prvý neoficiálny olympijský „bod" nového štátu sa 18. februára 1994 postarala 6. miestom v pretekoch biatlonistiek na 15 km Martina Jašicová, ďalší bod pridalo za 6. miesto družstvo hokejistov.

Veľa však nechýbalo, a náš olympijský debut by bol oveľa skromnejší. V kolektívnych športoch sa totiž po rozdelení spoločného štátu v medzinárodných federáciách rozhodovalo o tom, kto prevezme nástupníctvo ČSFR. A v ľadovom hokeji táto výhoda pripadla Česku. Slovenský reprezentačný hokej vtedy bol – bez ohľadu na veľkú tradíciu a popularitu tohto športu u nás, aj na úspechy množstva slovenských hokejistov počas dlhých desaťročí – administratívne preradený takpovediac do suterénu.

Len veľkým diplomatickým úsilím na pôde hokejovej IIHF sa podarilo presadiť, aby náš tím na poslednú chvíľu dostal možnosť štartu v olympijskej kvalifikácii v Sheffielde v auguste 1993. Naše družstvo ju vyhralo a postúpilo na ZOH. V Lillehammeri sa potom postaralo o skvelé zážitky, keď vyhralo základnú skupinu pred tímami neskorších finalistov zo Švédska a Kanady a vo štvrťfinále nešťastne prehralo s Ruskom. Miroslav Šatan sa stal najlepším strelcom, Žigmund Pálffy najproduktívnejším hráčom a kapitán Peter Šťastný s gloriolou superhviezdy NHL zase najsledovanejším hráčom celého olympijského turnaja. Slovenská olympijská premiéra tak najmä na hokejovom ľade vzbudila veľkú medzinárodnú pozornosť. A pre našincov sa hokej na olympiádach stal najsledovanejším športom vôbec.

Spomienka na Lillehammer, kde naši hokejisti hrou očarili svet – na snímke radosť Miroslava Šatana, Mariána Smerčiaka a Roberta Petrovického.

V roku 2002 SOV vyhlásil anketu o olympionika desaťročia. Na fotografii laureáti (jedného zastúpil syn). Vtedy mali olympijské medaily z éry samostatnosti len siedmi Slováci, teraz ich je už dvadsaťšesť.

Samostatné Slovensko od Lillehammeru 1994 po Rio de Janeiro 2016

ZIMNÉ OLYMPIJSKÉ HRY	POČET ŠPORTOVCOV SPOLU (M+Ž)	MEDAILY (Z-S-B)
LILLEHAMMER 1994	42 (34 + 8)	----------
NAGANO 1998	39 (31 + 8)	----------
SALT LAKE CITY 2002	49 (38 + 11)	----------
TURÍN 2006	58 (45 + 13)	0 – 1 – 0
VANCOUVER 2010	72 (40 + 32)	1 – 1 – 1
SOČI 2014	62 (45 + 17)	1 – 0 – 0

HRY OLYMPIÁD	POČET ŠPORTOVCOV SPOLU (M+Ž)	MEDAILY (Z-S-B)
ATLANTA 1996	71 (58 + 13)	1 – 1 – 1
SYDNEY 2000	108 (81 + 27)	1 – 3 – 1
ATÉNY 2004	64 (48 + 16)	2 – 2 – 2
PEKING 2008	57 (35 + 22)	3 – 3* – 0
LONDÝN 2012	47 (26 + 21)	0 – 1 – 3
RIO DE JANEIRO 2016	51 (32 + 19)	2 – 2 – 0

Poznámky: V prípade športovcov sa uvádzajú len počty tých, ktorí súťažili. *Zápasník Musuľbes na OH 2008 získal pôvodne bronz, po dodatočnom pozitívnom teste víťaza súťaže sa posunul na striebornú pozíciu.

Náš debut na OH sa odohral na jubilejných tzv. Hrách olympijskej storočnice v americkej Atlante 19. 7. – 4. 8. 1996. V metropole štátu Georgia trojfarebná vlajka s trojvrším a dvojkrížom po prvý raz stúpala na olympijské stožiare aj po súťažiach. Na olympijský stupeň víťazov sa ako vôbec prvý športovec v histórii reprezentujúci Slovenskú republiku postavil 25. júla bronzový strelec Jozef Gőnci. O dva dni neskôr sme slávili ešte viac – naše historické prvé olympijské zlato si na divokej vode rieky Ocoee v susednom štáte Tennessee vybojoval singlkanoista Michal Martikán, vo veku iba 17 rokov najmladší mužský medailista celých atlantských Hier! A v posledný deň OH bronzom našu kolekciu skompletizoval rýchlostný kanoista Slavomír Kňazovický.

Odvtedy pretieklo Dunajom veľmi veľa vody. Postupne nasledovali naše účasti na ZOH 1998 v japonskom Nagane, na OH 2000 v austrálskom Sydney (vtedy už na čele SOV stál historicky druhý predseda SOV František Chmelár), na ZOH 2002 v americkom Salt Lake City, na OH 2004 v gréckych Aténach, na ZOH 2006 v talianskom Turíne, na OH 2008 v čínskom Pekingu, na ZOH 2010 v kanadskom Vancouvri, na OH 2012 v britskom Londýne, na ZOH 2014 v ruskom Soči a na OH 2016 v brazílskom Riu de Janeiro.

Z doterajších dvanástich olympiád so slovenskou účasťou sa našinci deväťkrát vrátili domov so ziskom aspoň jedného cenného kovu. Na letných hrách sa im to podarilo v každom prípade, na ZOH až v posledných troch.

Vo februári 2018 nastúpi slovenská výprava na otvorení ZOH v juhokórejskom Pjongčangu už na naše trináste vystúpenie pod piatimi kruhmi – siedme zimné. Bude prvé od nástupu historicky tretieho prezidenta súčasného SOV Antona Siekela do funkcie v novembri 2016.

Krátko pred ZOH v Pjongčangu oslavuje Slovenský olympijský výbor 25. výročie svojho ustanovenia. SOV v duchu svojho poslania vyvíja množstvo rozmanitých aktivít, zameraných predovšetkým na mládež a rozvoj olympizmu. V mysli verejnosti sa však pôsobenie SOV spája dominantne so zabezpečením našej účasti na olympijských hrách.

Ťažko sa tomu možno čudovať. Veď olympijské hry predstavujú najväčší športový sviatok na zemeguli, s gigantickou sledovanosťou na celom svete. Úspech pod piatimi kruhmi nesie meno krajiny široko-ďaleko a doma zase v občanoch vzbudzuje pocity radosti, obdivu, aj národnej hrdosti.

Za 25 rokov existencie SOV získali naši športovci spolu 33 olympijských medailí – 11 zlatých, 14 strieborných a 8 bronzových. Z toho na OH je naša celková doterajšia bilancia 9 zlatých, 12 strieborných a 7 bronzových, na ZOH 2 – 2 – 1.

Najpočetnejšiu olympijskú výpravu v histórii SOV vyslal SOV v roku 2000 na OH v Sydney. So slovenskou vlajkou na čele rýchlostný kanoista Slavomír Kňazovický.

O cenné kovy sa zaslúžilo spolu 26 športovcov s naším štátnym znakom – 21 mužov a 5 žien. Ôsmi z nich sa môžu pochváliť aj ziskom tej najcennejšej trofeje – zlatej olympijskej medaily. Pritom vodní slalomári bratia Peter a Pavol Hochschornerovci sa z triumfu pod piatimi kruhmi mohli radovať až trikrát, ich „kolegovia“ z divokej vody Michal Martikán a Elena Kaliská, ako aj biatlonistka Anastasia Kuzminová zhodne dvakrát, plus ďalší vodní slalomári bratanci Ladislav a Peter Škantárovci, aj atlét Matej Tóth raz.

Až tucet našich olympijských hrdinov priniesol domov viac ako jeden jagavý kov – Michal Martikán päť, Peter a Pavol Hochschornerovci po štyri, Anastasia Kuzminová aj rýchlostný kanoista Erik Vlček po tri, Elena Kaliská, plavkyňa Martina Moravcová, strelkyňa Zuzana Štefečeková, rýchlostní kanoisti Michal Riszdorfer, Richard Riszdorfer a Juraj Tarr, aj strelec Jozef Gönci po dva.

Samozrejme, treba pripomenúť aj mená ďalších našich medailistov – rýchlostných kanoistov Slavomíra Kňazovického, Juraja Baču, Denisa Myšáka a Tibora Linku, vodných slalomárov Juraja Minčíka a Mateja Beňuša, džudistu Jozefa Krnáča, snoubordistu Radoslava Žideka, zápasníka Davida Musuľbesa, biatlonistu Pavla Hurajta a strelkyne Danky Bartekovej.

Pochopiteľne, nemôžeme zabúdať ani na množstvo ďalších vynikajúcich slovenských športovcov, ktorí na olympijských hrách v uplynulom štvrťstoročí tiež tuho bojovali o medaily a na ich zisk im neraz chýbalo len málo. Túto knihu sme však koncipovali odlišne.

Všetky mená, ktoré sme vymenovali, patria našim olympijským velikánom z éry štátnej samostatnosti krajiny pod Tatrami. Pri príležitosti okrúhleho jubilea SOV sa patrí oživiť chvíle, keď príbehy a medailové vzlety týchto hrdinov pod piatimi kruhmi pobláznili Slovensko a trochu ich „oprášiť“ .

Túto dominantne obrazovú knižku sme zasvätili im – slovenským olympijským medailistom. Premietnite si jej prostredníctvom stručný film krásnych a nezabudnuteľných chvíľ, ktorými sa ich hlavní aktéri nezabudnuteľne zapísali do našej histórie – a nielen športovej.

Veríme, že na februárových zimných olympijských hrách v Pjongčangu sa táto výnimočná spoločnosť našich olympijských medailistov rozšíri a obohatí. Bol by to krásny darček k štvrťstoročnému jubileu SOV.

Momentka z nástupu našej najpočetnejšej výpravy na ZOH – vo Vancouvri v roku 2010. S našou vlajkou hokejista Žigmund Pálffy.

SLOVENSKÝCH OLYMPIONIKOV
S HRDOSŤOU PODPORUJÚ

EXKLUZÍVNY PARTNER

TIPOS

GENERÁLNI PARTNERI

DARE 2b™

TOYOTA

HLAVNÍ PARTNERI

SLOVENSKÁ sporiteľňa

Matador GROUP

PARTNER

STRABAG TEAMS WORK.

DODÁVATELIA

x-bionic® sphere

Gabor®

NH HOTELS BRATISLAVA GATE ONE

NUTREND® THE POWER OF NUTRITION

Corner & Co

AGEL CLINIC

MEDIÁLNI PARTNERI

tasr

rtv: ROZHLAS A TELEVÍZIA SLOVENSKA

BREAK

euroawk THE GREAT OUTDOORS.

GOLD MAN

newton media

SPORT rádio

auto magazín

CHRONOLÓGIA 33 SLOVENSKÝCH OLYMPIJSKÝCH MEDAILÍ

Od premiéry samostatného Slovenska na zimných olympijských hrách 1994 v Lillehammeri získali naši olympionici spolu 33 medailí. Tu je chronológia ich zisku:

- **č. 1 ATLANTA** – Wolf Creek, 25. júla 1996 **– BRONZ: JOZEF GÖNCI,** športová streľba – ľubovoľná malokalibrovka 60 poležiačky
- **č. 2 ATLANTA** – Ocoee (štát Tennessee), 27. júla 1996 **– ZLATO: MICHAL MARTIKÁN,** vodný slalom – C1
- **č. 3 ATLANTA** – Lake Lanier, 4. augusta 1996 – **STRIEBRO: SLAVOMÍR KŇAZOVICKÝ,** rýchlostná kanoistika – C1 na 500 m
- **č. 4 SYDNEY** – 17. septembra 2000 **– STRIEBRO: MARTINA MORAVCOVÁ,** plávanie – 100 m motýlik
- **č. 5 SYDNEY** – Penrith, 18. septembra 2000 **– STRIEBRO: MICHAL MARTIKÁN,** vodný slalom – C1
- **č. 6 SYDNEY** – Penrith, 18. septembra 2000 – **BRONZ: JURAJ MINČÍK,** vodný slalom – C1
- **č. 7 SYDNEY** – 19. septembra 2000 **– STRIEBRO: MARTINA MORAVCOVÁ,** plávanie – 200 m voľný spôsob
- **č. 8 SYDNEY** – Penrith, 20. septembra 2000 **– ZLATO: PETER a PAVOL HOCHSCHORNEROVCI,** vodný slalom – C2
- **č. 9 ATÉNY** – Ano Liossia, 15. augusta 2004 **– STRIEBRO: JOZEF KRNÁČ,** džudo – do 66 kg
- **č. 10 ATÉNY** – Markopoulou, 16. augusta 2004 **– BRONZ: JOZEF GÖNCI,** športová streľba – vzduchová puška 60
- **č. 11 ATÉNY** – Hellenikon, 18. augusta 2004 **– STRIEBRO: MICHAL MARTIKÁN,** vodný slalom – C1
- **č. 12 ATÉNY** – Hellenikon, 18. augusta 2004 **– ZLATO: ELENA KALISKÁ,** vodný slalom – K1
- **č. 13 ATÉNY** – Hellenikon, 20. augusta 2004 **– ZLATO: PETER a PAVOL HOCHSCHORNEROVCI,** vodný slalom – C2
- **č. 14 ATÉNY** – Schinias, 27. augusta 2004 **– BRONZ: RICHARD RISZDORFER, MICHAL RISZDORFER, ERIK VLČEK, JURAJ BAČA**, rýchlostná kanoistika – K4 na 1000 m
- **č. 15 TURÍN** – Bardonecchia, 16. februára 2006 **– STRIEBRO: RADOSLAV ŽIDEK,** snoubording – snoubordkros
- **č. 16 PEKING** – 11. augusta 2008 **– STRIEBRO: ZUZANA ŠTEFEČEKOVÁ,** športová streľba – trap
- **č. 17 PEKING** – Šun-ťi, 12. augusta 2008 **– ZLATO: MICHAL MARTIKÁN,** vodný slalom – C1
- **č. 18 PEKING** – Šun-ťi, 15. augusta 2008 – **ZLATO: PETER a PAVOL HOCHSCHORNEROVCI,** vodný slalom – C2
- **č. 19 PEKING** – Šun-ťi, 15. augusta 2008 – **ZLATO: ELENA KALISKÁ,** vodný slalom – K1
- **č. 20 PEKING** – 21. augusta 2008 **– STRIEBRO: DAVID MUSUĽBES,** zápasenie – voľný štýl do 120 kg (pôvodne získal bronz, ale v roku 2017 bol po dodatočnom testovaní diskvalifikovaný pôvodne víťazný Uzbek Artur Tajmazov a Musuľbes sa posunul na druhé miesto)
- **č. 21 PEKING** – Šun-ťi, 22. augusta 2008 **– STRIEBRO: RICHARD RISZDORFER, MICHAL RISZDORFER, ERIK VLČEK, JURAJ TARR,** rýchlostná kanoistika – K4 na 1000 m
- **č. 22 VANCOUVER** – Whistler Mountain, 13. februára 2010 **– ZLATO: ANASTASIA KUZMINOVÁ,** biatlon – 7,5 km
- **č. 23 VANCOUVER** – Whistler Mountain, 16. februára 2010 **– STRIEBRO: ANASTASIA KUZMINOVÁ,** biatlon – stíhacie preteky na 10 km
- **č. 24 VANCOUVER** – Whistler Mountain, 21. februára 2010 **– BRONZ: PAVOL HURAJT,** biatlon – 15 km s hromadným štartom
- **č. 25 LONDÝN** – Woolwich, 29. júla 2012 **– BRONZ: DANKA BARTEKOVÁ,** športová streľba – skeet
- **č. 26 LONDÝN** – Lee Valley, 31. júla 2012 **– BRONZ: MICHAL MARTIKÁN,** vodný slalom – C1
- **č. 27 LONDÝN** – Lee Valley, 2. augusta 2012 **– BRONZ: PETER a PAVOL HOCHSCHORNEROVCI,** vodný slalom – C2
- **č. 28 LONDÝN** – Woolwich, 4. augusta 2012 – **STRIEBRO: ZUZANA ŠTEFEČEKOVÁ,** športová streľba – trap
- **č. 29 SOČI** – Laura, 9. februára 2014 **– ZLATO: ANASTASIA KUZMINOVÁ,** biatlon – 7,5 km
- **č. 30 RIO DE JANEIRO** – Deodoro, 9. augusta 2016 **– STRIEBRO: MATEJ BEŇUŠ,** vodný slalom – C1
- **č. 31 RIO DE JANEIRO** – Deodoro, 11. augusta 2016 **– ZLATO: LADISLAV A PETER ŠKANTÁROVCI,** vodný slalom – C2
- **č. 32 RIO DE JANEIRO** – Pontal, 19. augusta 2016 **– ZLATO: MATEJ TÓTH,** atletika – chôdza na 50 km
- **č. 33 RIO DE JANEIRO** – Lagoa de Freitas, 20. augusta 2016 **– STRIEBRO: DENIS MYŠÁK, ERIK VLČEK, JURAJ TARR, TIBOR LINKA,** rýchlostná kanoistika – K4 na 1000 m

NAŠI OLYMPIJSKÍ MEDAILISTI V ÉRE SAMOSTATNOSTI

Poznámka: Radenie 26 medailistov je podľa hodnoty a množstva ich získaných medailí, v prípade rovnosti zisku chronologicky.

PAVOL HOCHSCHORNER
vodný slalom
* 7. september 1979, Bratislava
MEDAILY Z OH: 3 – 0 – 1
SYDNEY 2000 – ZLATO: C2
ATÉNY 2004 – ZLATO: C2
PEKING 2008 – ZLATO: C2
LONDÝN 2012 – BRONZ: C2

ELENA KALISKÁ
vodný slalom
* 19. január 1972, Zvolen
MEDAILY Z OH: 2 – 0 – 0
ATÉNY 2004 – ZLATO: K1
PEKING 2008 – ZLATO: K1

PETER HOCHSCHORNER
vodný slalom
* 7. september 1979, Bratislava
MEDAILY Z OH: 3 – 0 – 1
SYDNEY 2000 – ZLATO: C2
ATÉNY 2004 – ZLATO: C2
PEKING 2008 – ZLATO: C2
LONDÝN 2012 – BRONZ: C2

LADISLAV ŠKANTÁR
vodný slalom
* 11. február 1983, Kežmarok
MEDAILY Z OH: 1 – 0 – 0
RIO DE JANEIRO 2016 – ZLATO: C2

MICHAL MARTIKÁN
vodný slalom
* 18. máj 1979, Liptovský Mikuláš
MEDAILY Z OH: 2 – 2 – 1
ATLANTA 1996 – ZLATO: C1
SYDNEY 2000 – STRIEBRO: C1
ATÉNY 2004 – STRIEBRO: C1
PEKING 2008 – ZLATO: C1
LONDÝN 2012 – BRONZ: C1

PETER ŠKANTÁR
vodný slalom
* 20. júl 1982, Kežmarok
MEDAILY Z OH: 1 – 0 – 0
RIO DE JANEIRO 2016 – ZLATO: C2

ANASTASIA KUZMINOVÁ
biatlon
* 28. august 1984, Ťumen (Rusko)
MEDAILY ZO ZOH: 2 – 1 – 0
VANCOUVER 2010 – ZLATO: 7,5 km
VANCOUVER 2010 – STRIEBRO: stíhacie preteky na 10 km
SOČI 2014 – ZLATO: 7,5 km

MATEJ TÓTH
atletika
* 10. február 1983, Nitra
MEDAILY Z OH: 1 – 0 – 0
RIO DE JANEIRO 2016 – ZLATO: chôdza na 50 km

ERIK VLČEK
kanoistika
* 29. december 1981, Komárno
MEDAILY Z OH: 0 – 2 – 1
ATÉNY 2004 – BRONZ: K4 1000 m
PEKING 2008 – STRIEBRO: K4 1000 m
RIO DE JANEIRO 2016 – STRIEBRO: K4 1000 m

MICHAL RISZDORFER
rýchlostná kanoistika
* 26. máj 1977, Bratislava
MEDAILY Z OH: 0 – 1 – 1
ATÉNY 2004 – BRONZ: K4 1000 m
PEKING 2008 – STRIEBRO: K4 1000 m

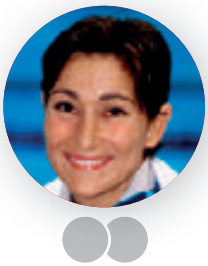

MARTINA MORAVCOVÁ
plávanie
* 16. január 1976, Piešťany
MEDAILY Z OH: 0 – 2 – 0
SYDNEY 2000 – STRIEBRO: 100 m motýlik,
SYDNEY 2000 – STRIEBRO: 200 m voľný spôsob

RICHARD RISZDORFER
rýchlostná kanoistika
* 17. marec 1981, Komárno
MEDAILY Z OH: 0 – 1 – 1
ATÉNY 2004 – BRONZ: K4 1000 m
PEKING 2008 – STRIEBRO: K4 1000 m

ZUZANA ŠTEFEČEKOVÁ
športová streľba
* 15. január 1984, Nitra
MEDAILY Z OH: 0 – 2 – 0
PEKING 2008 – STRIEBRO: trap
LONDÝN 2012 – STRIEBRO: trap

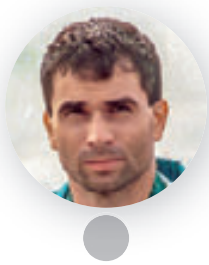

SLAVOMÍR KŇAZOVICKÝ
rýchlostná kanoistika
* 3. máj 1967, Piešťany
MEDAILY Z OH: 0 – 1 – 0
ATLANTA 1996 – STRIEBRO: C1 500 m

JURAJ TARR
rýchlostná kanoistika
* 18. február 1979, Komárno
MEDAILY Z OH: 0 – 2 – 0
PEKING 2008 – STRIEBRO: K4 1000 m
RIO DE JANEIRO 2016 – STRIEBRO: K4 1000 m

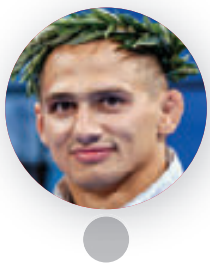

JOZEF KRNÁČ
džudo
* 3. december 1977, Bratislava
MEDAILY Z OH: 0 – 1 – 0
ATÉNY 2004 – STRIEBRO: do 66 kg

ZLATÁ MEDAILA

STRIEBORNÁ MEDAILA

BRONZOVÁ MEDAILA

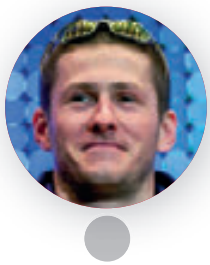

RADOSLAV ŽIDEK
snoubording
* 15. október 1981, Žilina
MEDAILY ZO ZOH: 0 – 1 – 0
TURÍN 2006 – STRIEBRO: snoubordkros

DAVID MUSULBES
zápasenie
* 28. máj 1972, Vladikavkaz (Rusko)
MEDAILY Z OH: 0 – 1 – 0
PEKING 2008 – STRIEBRO:
voľný štýl do 120 kg

JOZEF GÖNCI
športová streľba
* 18. marec 1974, Košice
MEDAILY Z OH: 0 – 0 – 2
ATLANTA 1996 – BRONZ:
ľubovoľná malokalibrovka 60
ATÉNY 2004 – BRONZ:
vzduchová puška 60

MATEJ BEŇUŠ
vodný slalom
* 2. november 1987, Bratislava
MEDAILY Z OH: 0 – 1 – 0
RIO DE JANEIRO 2016 – STRIEBRO: C1

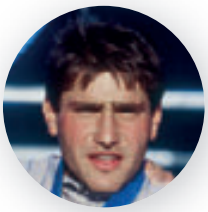

JURAJ MINČÍK
vodný slalom
* 27. september 1977,
Spišská Stará Ves
MEDAILY Z OH: 0 – 0 – 1
SYDNEY 2000 – BRONZ: C1

TIBOR LINKA
rýchlostná kanoistika
* 13. február 1995, Dunajská Streda
MEDAILY Z OH: 0 – 1 – 0
RIO DE JANEIRO 2016 –
STRIEBRO: K4 1000 m

JURAJ BAČA
rýchlostná kanoistika
* 17. marec 1977, Komárno
MEDAILY Z OH: 0 – 0 – 1
ATÉNY 2004 – BRONZ: K4 1000 m

DENIS MYŠÁK
rýchlostná kanoistika
* 30. november 1995, Bojnice
MEDAILY Z OH: 0 – 1 – 0
RIO DE JANEIRO 2016 –
STRIEBRO: K4 1000 m

PAVOL HURAJT
biatlon
* 4. február 1978, Poprad
MEDAILY ZO ZOH: 0 – 0 – 1
VANCOUVER 2010 – BRONZ:
15 km s hromadným štartom

ZLATÁ MEDAILA

STRIEBORNÁ MEDAILA

BRONZOVÁ MEDAILA

DANKA BARTEKOVÁ
športová streľba
* 19. október 1984, Trenčín
MEDAILY Z OH: 0 – 0 – 1
LONDÝN 2012 – BRONZ: skeet

DANKA BARTEKOVÁ

(1 bronzová medaila)

„Bolo to moje najťažšie finále v živote, najťažších tridsať minút. Uvedomila som si, že posledné dva roky som pracovala pre túto chvíľu. Neraz som si predstavovala, ako to finále prebehne. Nebolo z mojej strany dobré, terče mi nepadali tak, ako som chcela. Premenlivé počasie spôsobilo, že to bolo strašne ťažké. Našťastie, chybovali aj súperky a bola z toho medaila."

Danka Barteková po zisku bronzu

LONDÝN 2012

BRONZ: športová streľba, skeet

VÝSLEDKY:

1. Kimberly Rhodeová (USA) 99 b (74+25), 2. Wej Ning (Čína) 91 (68+23),
3. DANKA BARTEKOVÁ (SR) 90 (70+20+v dodatkovom rozstrele 4)

PRÍBEH MEDAILY:

V Pekingu 2008 ako čerstvá svetová rekordérka i majsterka Európy Danka Barteková zaplatila olympijskú nováčikovskú daň, ale v Londýne sa predstavila už ako vyzretá pretekárka. Z miery ju nevyviedla ani angína tesne pro príchode do dejiska OH, ani aprílové počasie na strelnici vo Woolwichi. Do finále súťaže v skeete postúpila z druhého miesta za nedostižnou Američankou Kimberly Rhodeovou, ktorá výkonom 99 bodov zo 100 možných napokon vyrovnala Bartekovej finálový svetový rekord. Rodáčka z Malženíc vo finále robila nervy sebe i trénerovi Jurajovi Sedlákovi (mali za sebou vtedy už 14-ročnú spoluprácu), keď minula päť terčov. Napokon sa však prebila do rozstrelu o bronz proti Ruske Belikovovej. Barteková v rozstrele trafila prvé štyri terče, zato Ruske ten štvrtý ušiel. Po troch bronzoch z majstrovstiev sveta získala Danka aj olympijský – nepochybne najcennejší.

MATEJ BEŇUŠ

(1 strieborná medaila)

RIO DE JANEIRO 2016

STRIEBRO: vodný slalom, C1

VÝSLEDKY:

1. Denis Gargaud Chanut (Franc.) 94,17 s (0), **2. MATEJ BEŇUŠ (SR) 95,02 (0),**
3. Takuja Haneda (Jap.) 97,44 (0).

PRÍBEH MEDAILY:

Cesta Bratislavčana Matej Beňuša do Ria de Janeiro bola zložitá. Najprv musel v domácom súboji vyradiť z hry ďalších elitných singlkanoistov – Alexandra Slafkovského a hlavne Michala Martikána, ktorému zmaril sen o šiestej olympijskej medaile v sérii. Keď si zabezpečil olympijskú účasť, viac ako na preteky sa zameriaval na tréningy – predovšetkým priamo na olympijskej vode v Deodore. Spoznal ju dôverne. Na OH potom jazdil v pohode a s prehľadom, až vo finále zariskoval. Najmä spodnú časť prešiel fantasticky a bol rýchlejší, než v semifinále suverénny Nemec Tasiadis. Napokon ho o 85 stotín sekundy predstihol iba Francúz Gargaud Chanut. Striebrom Beňuš prevýšil svojho trénera Juraja Minčíka, bronzového v rovnakej disciplíne na OH 2000. Tretí za Maťom senzačne skončil Japonec Takuja Haneda, ktorý sa dovtedy desať rokov pripravoval na Slovensku, kde aj vyštudoval jeho vysokú školu. Ten historickú prvú kanoistickú medailu nielen pre Japonsko, ale pre celú Áziu, okomentoval slovami: „Polovica z nej je slovenská…“

„Odkedy som videl Miša Martikána z Atlanty priniesť zlato, želal som si získať kov aj ja. To, čo na olympiádach dokázal on, bola pre mňa výzva. Chcel som pokračovať v jeho stopách a podarilo sa mi to. V kategórii C1 nebolo Slovensko bez medaily v ére samostatnosti ani raz.“

Matej Beňuš po zisku striebra

JOZEF GÖNCI

(2 bronzové medaily)

ATLANTA 1996

BRONZ: športová streľba, ľubovoľná malokalibrovka 60 poležiačky

VÝSLEDKY:

1. Christian Klees (Nem.) 704,8 b, 2. Sergej Beľjajev (Kaz.) 703,3, **3. JOZEF GÖNCI (SR) 701,9.**

PRÍBEH MEDAILY:

Jozef Gönci do Atlanty prišiel síce ako olympijský nováčik, lenže multimedailista z juniorských majstrovstiev sveta a Európy patril medzi favoritov. Napokon sa ziskom bronzu postaral o historickú prvú olympijskú medailu pre samostatné Slovensko. Ako tréner ho k nej priviedol Anton Beľák. O bronz vybojoval 21-ročný Košičan tvrdý boj, keď vo finálovom slovenskom rekorde 701,9 b zdolal štvrtého Španiela Gonzáleza Rodrigueza len o 0,2 bodu a piateho Čecha Macha o rovný jeden bod. Finále bolo veľmi vyrovnané – víťaza od bronzového medailistu delilo len o desatinu menej, ako tretieho Gönciho od posledného finalistu na 8. mieste… Suverénny Nemec Klees, ktorý v základnej časti absolútnym nástrelom 600 bodov vyrovnal svetový rekord, vo finále utvoril nový – 704,8 b. O dva dni neskôr bol Gönci v kráľovskej streleckej disciplíne – ľubovoľnej malokalibrovke – znovu vážne v hre o medaily, napokon skončil piaty.

„Najväčší nervák som prežival v kvalifikácii. Vo finále som znervóznel až po poslednom výstrele, keď sa tréner tváril, ako keby sme vypadli z finále. Celý čas som netušil, ako stojím.“

Jozef Gönci po zisku bronzu

ATÉNY 2004

BRONZ: športová streľba, vzduchová puška 60

VÝSLEDKY:

1. Žu Čchi-nan 702,7 b, 2. Li Ťie (obaja Čína) 701,3, **3. JOZEF GÖNCI (SR) 697,4.**

PRÍBEH MEDAILY:

Po OH 1996 v Atlante sa Jozef Gönci stal superhviezdou svetovej streľby a v rokoch 1998 aj 1999 ho Medzinárodná federácia športovej streľby vyhlásila za najlepšieho strelca sveta – stal sa majstrom sveta i Európy, dominoval v pretekoch Svetového pohára. Na OH 2000 v Sydney ho však sužovala silná chrípka a jeho maximom bolo ôsme miesto. Na ďalšiu olympijskú šancu teda musel čakať štyri roky, počas ktorých nemal stabilného trénera. Do Atén však prišiel vo výbornej forme. Vo vzduchovej puške 60 Košičan v najtesnejšom možnom súboji s Juhokórejčanom Min-ho Čeonom získal po ôsmich rokoch znovu bronz. Z osmičky finalistov vypálil „rozlúčkový" náboj ako posledný – bronzový mal hodnotu 10,4. Víťazný Číňan Žu dosiahol finálový svetový rekord. Na cenný kov siahal Gönci aj v ľubovoľnej malokalibrovke 60, napokon však skončil štvrtý. Príslušnosť k absolútnej svetovej špičke potvrdil aj deviatym miestom v „kráľovskej" ľubovoľnej malokalibrovke 3x40.

„Chcel som sa v Aténach presadiť hlavne vo vzduchovke, ale o medaile som nehovoril – len o finále. V minulosti som sa sám psychicky ničil, chcel som za každú cenu všetko vyhrávať. Nemal som priestor na žiadne prehry, nerátal som s nimi. Vďaka zmenenému postoju sa teraz športom bavím."

Jozef Gönci po zisku bronzu

PAVOL A PETER

HOCHSCHORNEROVCI

(3 zlaté, 1 bronzová medaila)

SYDNEY 2000

ZLATO: vodný slalom, C2

VÝSLEDKY:

1. PAVOL HOCHSCHORNER, PETER HOCHSCHORNER (SR)
237,74 s (2), 2. Krzystof Kolomański, Michal Staniszewski (Poľ.) 243,81 (0), 3. Marek Jiras, Tomáš Máder (ČR) 249,45 (6).

PRÍBEH MEDAILY:

Bratislavské dvojičky Peter a Pavol Hochschornerovci prišli na svoju prvú olympiádu ako víťazi generálky na trati v Penrithe v predošlom roku. Vo veku 21 rokov boli topfavoriti, veď pred OH vyhrali seriál Svetového pohára, získali zlato na majstrovstvách Európy a vyhrávali takmer všade. V Sydney sa sčítavali časy z dvoch finálových jázd. Po prvej boli bratia vinou jedného dotyku bránky druhí, so stratou 1,73 s za francúzskou dvojicou Adisson, Forgues. Francúzi však v druhej jazde minuli 21. bránku, čím úplne vypadli z hry. Dvojičky napriek jednému dotyku bránky triumfovali s priepastným, viac než šesťsekundovým náskokom pred čisto idúcou poľskou dvojicou Kolomański, Staniszewski, a ich otec-tréner Peter Hochschorner st. chtiac-nechtiac skončil vo vode penrithského kanála… Bratia maximálne vyťažili z nového vodáckeho areálu v Čunove pri Bratislave, ktorý otvorili krátko po OH 1996. „Teraz sme tam ako doma," povedal po triumfe Pavol.

„S prvou jazdou sme neboli celkom spokojní. Po druhej, ktorá bola veľmi dobrá, sme zostali ticho na vode, čakajúc, čo sa stane. Jediné, čo sme si v tých chvíľach povedali, bolo, že môžeme aj vyhrať."

Pavol Hochschorner po zisku zlata

„Keď sme pred štyrmi rokmi v televízii sledovali olympijské víťazstvo Michala Martikána, povedali sme si, že ak sa nič vážne nestane, raz by sme aj my mohli mať olympijskú medailu… Určite to pre nás bola motivácia do ďalšej prípravy."

Peter Hochschorner po zisku zlata

ATÉNY 2004

ZLATO: vodný slalom, C2

VÝSLEDKY:

1. PAVOL HOCHSCHORNER, PETER HOCHSCHORNER (SR) 207,16 s (2), 2. Marcus Becker, Stefan Henze (Nem.) 210,98 (4), 3. Jaroslav Volf, Ondřej Štěpánek (ČR) 212,86 (6).

PRÍBEH MEDAILY:

Na morskej vode aténskeho areálu v Hellenikone si favorizovaní Peter a Pavol Hochschornerovci počínali suverénne. Kvalifikáciu vyhrali s náskokom viac než 12 sekúnd (!), semifinále o 4,5 sekundy. Ich otec-tréner Peter Hochschorner starší si však o pol hodiny pomýlil čas začiatku finálovej jazdy. Na svoju chybu prišiel len dvanásť minút pred ich štartom. „Hochšíci" to stihli v poslednej chvíli a nemali kedy sa poriadne skoncentrovať. Aj s jedným „ťukom" však zlato obhájili s náskokom bezmála štyroch sekúnd pred nemeckou dvojicou Becker, Henze. „Nebyť behu na štart, boli by vo väčšej pohode. Mojou vinou jazdu trochu unáhlili, pretože neboli celkom koncentrovaní. Ale zvládli to," hovoril po súťaži otec-tréner. Dvojičky znovu potvrdili, že ich náskok pred súpermi je taký veľký, že sú schopné vyhrať, aj keď nepredvedú svoju najlepšiu jazdu.

„Všetci od nás čakali, že vyhráme. Niektorí nám dokonca hovorili, nech s druhým miestom ani nechodíme domov. Po prvej jazde sme aj sami vedeli, že na to máme. Potvrdili sme si, že keď zajazdíme dobre, tak vyhrávame."

Pavol Hochschorner po zisku zlata

„Prišli sme sem obhajovať zlato a každý už po kvalifikácii od nás čakal, že to jednoznačne vyhráme. Po prvej finálovej jazde sme mali veľký náskok, čo nebolo dobré na psychiku. Keď mi však brat pred štartom druhej potvrdil, že je v pohode, zhodli sme sa, že to zvládneme."

Peter Hochschorner po zisku zlata

PEKING 2008

ZLATO: vodný slalom, C2

VÝSLEDKY:

1. PAVOL HOCHSCHORNER, PETER HOCHSCHORNER (SR) 190,82 s (4), 2. Jaroslav Volf, Ondřej Štepánek (ČR) 192,89 (0), 3. Michail Kuznecov, Dmitrij Larionov (Rus.) 197,37 (2).

PRÍBEH MEDAILY:

Pred OH vyhrali Peter a Pavol Hochschornerovci majstrovstvá Európy a boli topfavoriti. Jazdili v životnej forme a na extrémne náročnej vode v Šun-ťi chceli potvrdiť svoju dominanciu. V kvalifikácii zvíťazili, ale v semifinále na jednoducho postavenej trati „ťukli" jednu bránku a nečakane ich v ňom predstihla mladá nemecká dvojica Michel, Piersig. Po semifinále sa však strhla obrovská búrka a finále (rovnako ako aj finále kajakárok) museli organizátori preložiť na ďalší deň. Napriek psychicky vypätej situácii dvojičky s prehľadom získali tretie zlato. V súčte časov zo semifinále a finále boli jasne najrýchlejší a striebornú českú dvojicu Volf, Štěpánek, ktorá absolvovala dve čisté jazdy, predstihli aj so štyrmi trestnými sekundami o viac než dve sekundy. Hochschornerovci triumfom potvrdili jednoznačnú dlhodobú dominanciu, aká v tomto športe nemá obdobu.

„Bývame rýchlejší v druhej jazde, preto nám jej preloženie na ďalší deň nevyhovovalo. Celú noc čakať na jednu jazdu bolo jednoducho hrozné. Strašne to bolo ponaťahované a náročné. Tri dni sme nič nejedli, ani sme sa poriadne nevyspali. Ale po finálovej jazde akoby sa zlomil Kriváň a spadol dolu. Toľká ťažoba mi spadla z pliec."

Pavol Hochschorner po zisku zlata

„Semifinálová jazda nám celkom nevyšla, chceli sme to čím skôr napraviť vo finálovej a zmeniť výsledok. Neveril som, že mladí a málo skúsení Nemci s krátkym časovým odstupom zopakujú výkon zo semifinále. Z čakania na ďalší deň som mal preto veľmi zmiešané pocity."

Peter Hochschorner po zisku zlata

SVK
SVK
1

ATHENS 2004

LONDÝN 2012

BRONZ: vodný slalom, C2

VÝSLEDKY:

1. Tim Baillie, Etienne Stott 106,41 s (0), 2. David Florence, Richard Hounslow (všetci V. Brit.) 106,77 (0), **3. PAVOL HOCHSCHORNER, PETER HOCHSCHORNER (SR) 108,28 (2)**.

PRÍBEH MEDAILY:

Úradujúci svetoví aj európski šampióni Peter a Pavol Hochschornerovci boli pred obhajobou zlata v Londýne ešte väčší favoriti, než v minulosti, veď na svetovom fóre vyhrali od roku 2007 každú vrcholnú súťaž (!). Titulom svetových šampiónov v Čunove 2011 si vyjazdili olympijskú istotu, takže mali pokoj na prípravu. Na rozdiel od predošlých troch olympiád sa v Lee Valley rátala len finálová jazda, semifinálový čas sa k finálovému nepripočítaval. V kvalifikácii aj v semifinále boli obhajcovia zlata na „pádlovacej" trati, ktorá nedala príliš vyniknúť technickým virtuózom s pádlom, druhí. Vo finále sa ich osudom stala 16. bránka, ktorú „ťukli". Dve britské dvojice, ktoré zašli čisto, ich predstihli, pričom z triumfu sa tešili takpovediac autsajderi. Ak berieme len samotné jazdy bez penalizácií, tak aj na štvrtej olympiáde prešli dvojičky trať najrýchlejšie zo všetkých. Ale tentoraz to na zlato nestačilo... Najúspešnejší pretekári v histórii vodného slalomu si však do výnimočnej zbierky pridali štvrtú olympijskú medailu. História olympijských hier nepozná úspešnejšie dvojičky!

„Máme určite na viac. Keby sme lepšie prešli niektoré úseky, aj s tým jedným ‚ťukom´ sme mohli vyhrať. Nemám dobrý pocit, ale je premiešaný s útechou, že máme aspoň medailu. Je to zvláštne – niekedy sme sa pred štartom cítili pod psa a predviedli sme perfektnú jazdu. Teraz zase naopak."

Peter Hochschorner
po zisku bronzu

„Nedá sa vyhrávať donekonečna. Niekedy musí prísť aj horšia medaila ako zlatá. Vždy sa po pokazených pretekoch zobúdzam na nočné mory, že tam nemusel byť ten ‚ťuk´. Toto ma bude asi trápiť dlho. Hádam aj dva roky."

Pavol Hochschorner
po zisku bronzu

PAVOL HURAJT

(1 bronzová medaila)

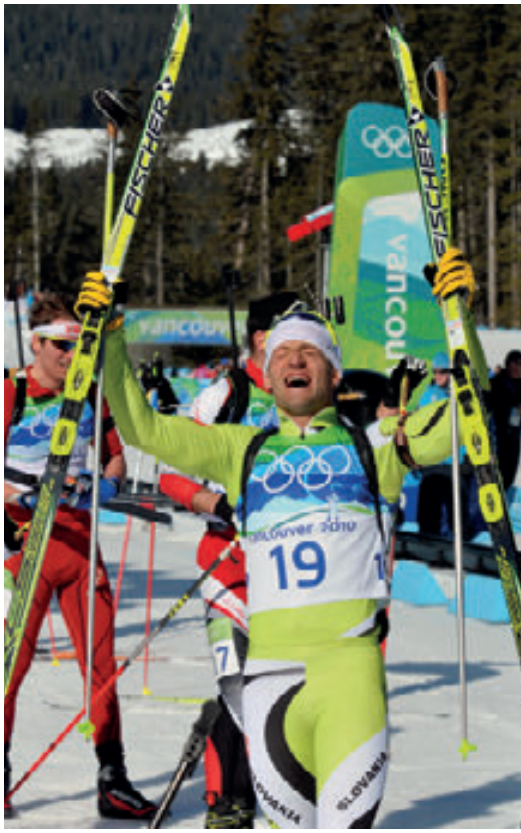

„Snívam krásny sen. Doteraz to bola len túžba, dnes už skutočnosť. Nemôžem tomu uveriť, je to nádherné, neskutočné. Prežívam jeden z najkrajších dní v živote."

Pavol Hurajt po zisku bronzu

VANCOUVER 2010

BRONZ: biatlon, 15 km s hromadným štartom

VÝSLEDKY:

1. Jevgenij Usťugov (Rus.) 35:35,7 min (0), 2. Martin Fourcade (Franc.) 35:46,2 (3), **3. PAVOL HURAJT (SR) 35:51,3 (0).**

PRÍBEH MEDAILY:

Rodák z Popradu žijúci v Tatranskej Štrbe Pavol Hurajt zažil hviezdne chvíle svojej športovej kariéry až tesne po dovŕšení 32. narodenín. Na ZOH vo Vancouvri zužitkoval všetky svoje skúsenosti. Na biatlonových tratiach v Callaghanskom údolí vo Whistleri vyletel do nečakaných výšin a dosiahol najlepšie výsledky slovenského mužského biatlonu v histórii. Všetky súťaže vynikajúco zvládol bežecky a keď mu vyšla aj streľba, bol vysoko. Pod trénerským vedením Juraja Sanitru začal siedmym miestom na 10 km. Na dvojnásobnej trati, keď minul znovu len jeden terč, skončil piaty. A v záverečných pretekoch na 15 km s hromadným štartom podal životný bežecký aj strelecký výkon. Strieľal ako stroj – sklopil všetkých 20 terčov! K tomu výborne bežal. Po prvej aj druhej streľbe bol tretí, po tretej dokonca viedol! Až na poslednom okruhu sa dostal pred neho najprv Rus Usťugov a potom aj Francúz Fourcade.

ELENA KALISKÁ

(2 zlaté medaily)

ATÉNY 2004

ZLATO: vodný slalom, K1

VÝSLEDKY:

1. ELENA KALISKÁ (SR) 210,03 s (0), 2. Rebecca Giddensová (USA) 214,62 (0), 3. Helen Reevesová (V. Brit.) 218,77 (6).

PRÍBEH MEDAILY:

Zvolenská rodáčka Elena Kaliská pod piatimi kruhmi neúspešne debutovala už v Atlante 1996. O štyri roky neskôr v Sydney patrila medzi favoritky súťaže kajakárok, po víťazstve v kvalifikácii však obsadila najnevďačnejšie štvrté miesto. Fyzicky najsilnejšia zo žien na divokej vode rozhodujúce chvíle na svetových súťažiach dlhšie nezvládala psychicky. A prehry znášala strašne ťažko. Na OH 2004 však prišla už ako vyrovnaná žena a hovorila, že je pokojná ako ešte nikdy. Krátko pred olympiádou získala už tretí raz titul majsterky Európy a bola si vedomá svojej sily. Vo finále svoj deviaty štart na vrcholnej svetovej súťaži premenila v prvú medailu – a hneď v zlatú! Už po semifinále viedla o viac než sekundu pred Francúzkou Dickensovou a v konečnom poradí predstihla striebornú Giddensovú z USA o viac než 4,5 sekundy. Ako prvá žena zo Slovenska v histórii sa stala olympijskou víťazkou! K tomuto i k ďalším výnimočným úspechom ju v Liptovskom Mikuláši trénersky priviedol Peter Mráz.

„Konečne mi žičilo športové šťastie! Iné v porovnaní s minulosťou bolo to, že som sa dokázala tentoraz nielen veľmi dobre fyzicky pripraviť, ale aj skoncentrovať. Nebola som jediná favoritka, za vážne súperky som musela brať dvojnásobnú olympijskú šampiónku Češku Hilgertovú a aspoň ďalšie štyri súperky."

Elena Kaliská po zisku zlata

PEKING 2008

ZLATO: vodný slalom, K1

VÝSLEDKY:

1. ELENA KALISKÁ (SR) 192,64 s (0), 2. Jacqueline Lawrenceová (Austr.) 206,94 (4), 3. Violetta Oblingerová-Petersová (Rak.) 214,77 (6).

PRÍBEH MEDAILY:

Rok po olympijskom triumfe v Aténach Kaliská vyhrala aj majstrovstvá sveta. Ďalší svetový titul si však vybojovala iná Slovenka, o 11 rokov mladšia Jana Dukátová. Obe sa potom tvrdo pobili o jedinú olympijskú miestenku pre našu krajinu do Pekingu. V psychicky aj fyzicky veľmi náročnom súboji Kaliská uspela 2:1 a na OH odcestovala vo veku 36 rokov ako najstaršia športovkyňa v našej výprave. Dostala česť niesť na otváracom ceremoniáli OH slovenskú vlajku. V samotnej olympijskej súťaži kajakárok na extrémne ťažkej trati v Šun-ťi sa ukázalo, že pre Kaliskú bolo zrejme ťažšie sa do Pekingu prebojovať, než tam získať zlato. Po tom, čo ďalšie tri potenciálne adeptky na víťazstvo na čele s Češkou Hilgertovou svoje jazdy pokazili, Slovenka triumfovala s gigantickým náskokom viac než 14 sekúnd pred Austrálčankou Lawrenceovou! Deň jej triumfu – 15. august 2008 – sa zapísal do dejín slovenského športu tým najzlatejším písmom. Pol hodiny pred Kaliskou si totiž zlaté medaily vybojovali deblkanoisti Peter a Pavol Hochschornerovci!

„V cieli som dvihla nad hlavu pádlo. Bolo jasné, že ma žiadna súperka nemôže predbehnúť. ‚Eskimák´ v cieľovom priestore bol na objednávku kamarátov z Liptovského Mikuláša. Sľúbila som, že z lode vyskočím do vody, ale nie je to povolené."

Elena Kaliská po zisku zlata

SLAVOMÍR KŇAZOVICKÝ

(1 strieborná medaila)

ATLANTA 1996

STRIEBRO: rýchlostná kanoistika, C1 na 500 m

VÝSLEDKY:

1. Martin Doktor (ČR) 1:49,934 min, **2. SLAVOMÍR KŇAZOVICKÝ (SR) 1:50,510,** 3. Imre Pulai (Maď.) 1:50,758.

PRÍBEH MEDAILY:

Na OH 1992 v Barcelone skončil rodák z Piešťan Slavomír Kňazovický v C1 na 500 m štvrtý a štyri roky sníval o medaile. Avšak zverencovi trénera Jaroslava Ziga sen skoro zničila zrážka s nepozorným turistom na lyžovačke v Tatrách v januári 1995, pri ktorej utrpel trieštivú zlomeninu pravej kľúčnej kosti. Napriek vážnemu zraneniu sa však stihol na OH pripraviť perfektne. V rozjazde ho zdolal len Čech Doktor a vďaka priamemu postupu do finále si mohol ušetriť sily. Finále bolo šialene rýchle, prví dvaja v ňom prekonali historicky najlepší čas na tejto trati. Kňazovický síce najprv viedol, ale potom si Martin Doktor presvedčivo pádloval po víťazstvo. Na druhej pozícii bol ešte tesne pred cieľom Maďar Pulai, ale Kňazovický ho predstihol vďaka cieľovému „vykopnutiu" kanoe. Paradoxne, k životnému úspechu mu pomohlo rozdelenie Československa. V rýchlostnej kanoistike mohla vtedy rovnako ako dnes štartovať v jednej kategórii len jedna loď z jednej krajiny – a Čech Doktor, ktorý v Atlante triumfoval aj na 1000 m, bol o čosi lepší. Takto sa však z cenného kovu mohli radovať obaja…

„Táto medaila veľmi bolela. Myslím si, že to každý videl. Keď mi zostávalo posledných vari pätnásť metrov, povedal som si, že musím v správnom okamihu zo všetkých síl ‚vykopnúť´ loď do cieľa. Bolo mi jedno, či niečo v lodi rozbijem, alebo či sa vykúpem, vedel som len, že do záveru musím vložiť naozaj všetko. A tak aj bolo."

Slavomír Kňazovický po zisku striebra

JOZEF KRNÁČ

(1 strieborná medaila)

ATÉNY 2004

STRIEBRO: džudo, do 66 kg

VÝSLEDKY:

1. Masato Učišiba (Jap.), **2. JOZEF KRNÁČ (SR),** 3. Georgi Georgiev (Bul.) a Yordanis Arencibia Verdecia (Kuba).

PRÍBEH MEDAILY:

Najväčším favoritom súťaže džudistov do 66 kg bol iránsky dvojnásobný majster sveta Mirasmaeli, lenže pri vážení mal dve kilá nad limitom a diskvalifikovali ho. Podľa všetkého to urobil naschvál, aby nemusel v prvom kole nastúpiť proti súperovi z Izraela Vaksovi. Za týchto okolností dominoval Japonec Učišiba, ktorý všetky svoje zápasy vyhral na ipon. Životné výkony podal v Aténach Bratislavčan Jozef Krnáč, ktorý už predtým mal na konte dve medaily z majstrovstiev Európy. Zverenec trénera Rastislava Mezovského sa pričinil o najmenej očakávanú slovenskú medailu v Aténach. Na úvod za 93 sekúnd zdolal Nigérijčana Booma, potom za 77 sekúnd Španiela Peňasa, vo štvrťfinále za 79 sekúnd Alžírčana Meridžu. Až v semifinále s ním Kubánec Arencibia vydržal bojovať celých päť minút, Krnáč ho zložil na ipon v poslednej sekunde. Podľahol až vo finále za 106 sekún na ipon Ušičibovi. Večer mu v Slovenskom dome v prístavnom Pireu k medaile zablahoželal aj bývalý prezident Medzinárodného olympijského výboru Juan Antonio Samaranch.

„Nikdy nemyslím ďalej, ako na najbližší zápas. Prišiel som sem s cieľom vyhrať prvý súboj, a teraz mám striebro. Základom u mňa bolo myslieť na niečo iné."

Jozef Krnáč po zisku striebra

ANASTASIA KUZMINOVÁ

(2 zlaté, 1 strieborná medaila)

„Nervozita prišla asi tak polhodinu pred štartom, po nástrele. Keď som po minutí terča v ‚ležke' krúžila na trestnom okruhu, vravela som si – ešte nie je koniec, máš silu zabojovať. Bola som šťastná, že som mala veľa ľudí na trati a počas celého 2,5 kilometra po druhej streľbe ma povzbudzovali."

Anastasia Kuzminová
po zisku zlata

VANCOUVER 2010

ZLATO: biatlon, 7,5 km

VÝSLEDKY:

1. ANASTASIA KUZMINOVÁ (SR) 19:55,6 min (1), 2. Magdalena Neunerová (Nem.) 19:57,1 (1), 3. Marie Dorinová (Franc.) 20:06,5 (0).

PRÍBEH MEDAILY:

Biatlonistka pochádzajúca z ruského Ťumeňa Anastasia Kuzminová (za slobodna Šipulinová, v ruskej verzii jej priezviska po vydaji Kuzmina) sa v decembri 2007 prisťahovala za manželom a jej bežeckým trénerom Danielom Kuzminom do Banskej Bystrice. O rok neskôr získala slovenské občianstvo a na MS 2009 v Pjongčangu sa hneď blysla striebrom na 12,5 km s hromadným štartom. Na olympiáde potom pod koučovaním svojho streleckého trénera Juraja Sanitru triumfovala hneď v úvodnej súťaži na 7,5 km! Pritom len o 44 dní skôr si v rakúskom Obertiliachu pri tréningovom páde v miernom zjazde zlomila dve záprstné kostičky v ľavej ruke… Hviezdnu Nemku Neunerovú Nasťa predstihla v dramatickom súboji o zlato o poldruha sekundy. Novú vlasť Kuzminová naozaj prijala za svoju, slovenskú hymnu na slávnostnom ceremoniáli spievala z plných pľúc.

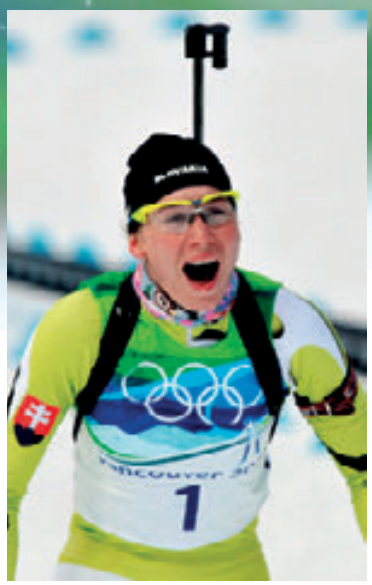

VANCOUVER 2010

STRIEBRO: biatlon, stíhacie preteky na 10 km

VÝSLEDKY:

1. Magdalena Neunerová (Nem.) 30:16,0 min (2), **2. ANASTASIA KUZMINOVÁ (SR) 30:28,3 (2),**
3. Marie Laure Brunetová (Franc.) 30:44,3 (0).

PRÍBEH MEDAILY:

Tri dni po triumfe na 7,5 km v následných stíhacích pretekoch na 10 km Anastasia Kuzminová pridala striebro za najväčšou ženskou biatlonovou hviezdou Nemkou Magdalenou Neunerovou. Obe najlepšie z kratšej trate využili výbornú vstupnú pozíciu a poradie na čele si vymenili. Aj striebro Kuzminovej s vyše 12-sekundovou stratou za Nemkou, ktorá potom získala ešte jedno zlato, bolo skvelé. Ak na 7,5 km ako prvá napodobnila krasokorčuliara Ondreja Nepelu zo ZOH 1972 (dovtedy jediného víťaza ZOH zo Slovenska), v stíhačke sa jej podarilo ako vôbec prvej našej športovkyni v histórii získať na jedných ZOH dve medaily. Vo Whistleri Nasťa pridala ešte aj ôsme miesto v pretekoch na 12,5 km s hromadným štartom. Nebyť toho, že až tri terčíky z 20 zostali po jej streľbe stáť, mala by znovu medailu, pretože bežala skvele.

„Pre mňa je aj druhé miesto super. Pred súťažou som mala pocit, že možno si to s Magdalenou vymeníme. Boli to veľmi ťažké preteky, najmä psychicky. Bežecky som sa snažila maximálne rýchlo do toho šliapať, ale zároveň som bola koncentrovaná."

Anastasia Kuzminová
po zisku striebra

SOČI 2014

ZLATO: biatlon, 7,5 km

VÝSLEDKY:

1. ANASTASIA KUZMINOVÁ (SR) 21:06,8 min (0),
2. Oľga Viluchinová (Rus.) 21:26,7 (0),
3. Vita Semerenková (Ukr.) 21:28,5 (0).

PRÍBEH MEDAILY:

Aj v areáli Laura nad Červenou Poľanou pri ruskom Soči Anastasia Kuzminová osvedčila, že sa vie na olympiádu vynikajúco pripraviť. Znovu triumfovala hneď v úvodnej súťaži na 7,5 km trati a ako prvá žena v histórii biatlonu obhájila olympijské zlato! Zatiaľčo vo Whistleri 2010 triumfovala len s poldruhasekundovým náskokom, teraz podala ešte lepší výkon. Mala čistú streľbu a po vynikajúcom bežeckom výkone v zľadovatenej stope vyhrala s náskokom takmer 20 sekúnd pred Ruskou Viľuchinovou. Na štarte poslala do kamery bozk a potom sa vydala na skvelú púť za zlatom, pri ktorej ju povzbudzoval aj kompletný tím našich hokejistov, ale aj domáci fanúšikovia, plus jej rodičia, sestra a brat Anton Šipulin, ktorý sa v ruských farbách neskôr tiež tešil zo zlatej medaily v súťaži štafiet. Kuzminová bola dominantná počas celých pretekov.

„Chcela som aspoň na štarte poslať pusu každému, kto mi držal palce, lebo som nevedela, ako skončím a či na to po pretekoch bude dôvod. Pred štyrmi rokmi som vyhrala neočakávane, ale teraz sme sa na vytúžený cieľ štyri roky systematicky pripravovali. Verili sme, že po toľkej absolvovanej drine sa to musí podariť."

Anastasia Kuzminová
po zisku zlata

MICHAL MARTIKÁN

(2 zlaté, 2 strieborné, 1 bronzová medaila)

ATLANTA 1996

ZLATO: vodný slalom, C1

VÝSLEDKY:

1. MICHAL MARTIKÁN (SR) 151,03 s (0), 2. Lukáš Pollert (ČR) 151,17 (0), 3. Patrice Estanguet (Franc.) 152,84 (0).

PRÍBEH MEDAILY:

Juniorský majster sveta i Európy v singlkanoe Michal Martikán z Liptovského Mikuláša sa v Nottinghame rok pred OH vo veku 16 rokov stal najmladším medailistom z MS v histórii tohto športu. Na olympijskej vode rieky Ocoee v štáte Tennessee (až 208 km od Atlanty, centra OH 1996) v apríli triumfoval v pretekoch Svetového pohára, takže patril medzi favoritov. Najmladšieho účastníka z miery nevyviedlo nič – ani nočný výbuch v Olympijskom parku v Atlante, ktorý si niekoľko hodín pred jeho súťažou vyžiadal dve obete. Po prvej jazde však bol až šiesty – takmer s 10-sekundovou stratou na obhajcu zlata Čecha Pollerta. Ale keďže vtedy sa z dvoch finálových jázd rátala lepšia, nič nebolo stratené. V druhej jazde sa vypol k úžasnému výkonu, najmä v závere pádloval ako o život. O 14 stotín prekonal dovtedajší najrýchlejší čas Pollerta! Postaral sa o prvé olympijské zlato samostatnej Slovenskej republiky a v mužských súťažiach sa stal vôbec najmladším šampiónom na OH 1996. K tomuto i k všetkým ďalším úžasným úspechom počas celej kariéry ho trénersky priviedol jeho otec Jozef Martikán.

„Toto bola životná jazda! Pred druhou jazdou som si povedal, že ak chcem medailu, musím to risknúť. Som rád, že som to urobil. Bolo to o chĺpok, 14 stotín sekundy je skoro nič. Stačilo v niektorej bránke čo len na chvíľku zaváhať a už by som nemal zlato. Počas celej jazdy som bol ako v tranze a nič naokolo som nevnímal. Len z veľkého povzbudzovania publika som cítil, že musím byť rýchly."

Michal Martikán po zisku zlata

SYDNEY 2000

STRIEBRO: vodný slalom, C1

VÝSLEDKY:

1. Tony Estanguet (Franc.) 231,87 s (2), **2. MICHAL MARTIKÁN (SR) 233,76 (2),** 3. JURAJ MINČÍK 234,22 (0).

PRÍBEH MEDAILY:

Po triumfe na OH v Atlante sa Martikán stal vodáckou stálicou. V roku 1997 sa stal majstrom sveta, v roku 1999 získal na MS bronz. Dlhodobo ho však traumatizovala tragická dopravná nehoda, ktorú spôsobil koncom roku 1997, aj jej predolympijská medializácia. O to obdivuhodnejšie bolo, ako sa dokázal skoncentrovať na olympijskú súťaž a získať znovu olympijskú medailu. V Sydney sa sčítavali dve finálové jazdy. Martikánovi tá prvá nevyšla a bol po nej až piaty. Išiel príliš opatrne a mal aj jeden „ťuk“, na ktorom sa podpísal i vietor. Na vedúceho Tonyho Estangueta (jeho starší brat Patrice získal v Atlante 1996 bronz) strácal takmer štyri sekundy. Druhou jazdou, v ten deň najrýchlejšou, dokázal z jeho veľkého náskoku len skresať zhruba polovicu. Poskočil o tri miesta a krajana Juraja Minčíka napokon odsunul z druhej priečky na tretiu. Po prvý a zatiaľ jediný raz v histórii OH sa stalo, že na stupni víťazov stáli dvaja Slováci…

„Vedel som, že veľkú stratu na Tonyho Estangueta z prvej jazdy môžem skresať len v prípade, že on tú druhú pokazí. Žiaľ, teraz sa obe jazdy brali dohromady, nie ako pred štyrmi rokmi. Veľmi som chcel vyhrať, ale zo striebra nemôžem byť nešťastný.“

Michal Martikán
po zisku striebra

ATÉNY 2004

STRIEBRO: vodný slalom, C1

VÝSLEDKY:

1. Tony Estanguet (Franc.) 189,16 s (0), **2. MICHAL MARTIKÁN (SR) 189,28 (2)**, 3. Stefan Pfannmöller (Nem.) 191,56 (0).

PRÍBEH MEDAILY:

Michal Martikán prišiel do Atén ako majster sveta z predchádzajúcich dvoch rokov. Bol v pozícii topfavorita, ktorý chcel Francúzovi Tonymu Estanguetovi odplatiť prehru zo Sydney. Na trati s morskou vodou v Hellenikone vyhral kvalifikáciu aj semifinále. Aj vo finále bol najprv klasifikovaný na prvom mieste. Štvrť hodiny oslavoval ako olympijský víťaz. Potom mu však dodatočne pridelili dvojsekundovú penalizáciu za dotyk 7. bránky. Zlato stratil o 12 stotín sekundy, nepomohol ani okamžitý slovenský protest s videodôkazom, že „ťuk“ nebol... Na najvyššom stupni stál nad ním takisto ako v Sydney Tony Estanguet. V súťaži kajakárov, ktorí jazdia s dvojlistovým pádlom, bol od nich rýchlejší len víťazný Francúz Peschier! Pre Slovensko mala táto súťaž vinou dodatočného verdiktu rozhodcov trpkú príchuť. Slovenský olympijský výbor, ktorý Martikánovi na otváracom ceremoniáli zveril poctu niesť štátnu vlajku, k nemu vzhľadom na okolnosti pristupoval ako k olympijskému víťazovi a finančne ho odmenil, ako keby získal zlato.

„Určite je iný pocit byť druhý, ako prvý. Je super mať striebro, ale naozaj som chcel získať zlato a chvíľu som sa z toho veľmi tešil. Neviem o tom ‚ťuku´ v siedmej bránke v druhej jazde, nie som si ho vedomý. Ešte dlho mi bude trvať, kým sa mi to uleží v hlave.“

Michal Martikán po zisku striebra

PEKING 2008

ZLATO: vodný slalom - C1

VÝSLEDKY:

1. MICHAL MARTIKÁN (SR) 176,65 (4), 2. David Florence (V. Brit,) 178,61 (2), 3. Robin Bell (Austr.) 180,59 (2).

PRÍBEH MEDAILY:

Rok pred olympiádou sa Michal Martikán štvrtý raz stal majstrom sveta v C1. Krátko pred OH zase vyhral majstrovstvá Európy, ale inak v predolympijskom období súťažil nezvyčajne málo. Maximum času radšej venoval tréningom na veľmi ťažkej vode areálu v Šun-ťi. Napriek chronickým bolestiam pravého lakťa sa na najdôležitejšiu súťaž štvorročia pripravil špičkovo. Na olympijskej trati v Šun-ťi, ktorá technickou náročnosťou prevyšovala predchádzajúce olympijské trate, ako aj na jej holandskej „kópii" v Zoetermeere natrénoval najviac zo všetkých. Napokon na čínskej vode presvedčivo dominoval. Vyhral kvalifikáciu, semifinále a napriek dvom dotykom bránok aj finále. Po 12 rokoch znovu získal zlato, keď strieborného Brita Florencea aj s jedným „ťukom" predstihol bezmála o dve sekundy. Pod dojmom nepríjemnej aténskej skúsenosti však v cieli dlhšie krotil emócie a radosti dal plný priechod až vtedy, keď boli výsledky oficiálne.

„Ozajstná radosť prepukla vo mne až na stupni víťazov. Po skúsenostiach z Atén som si radšej počkal na medailu. Až vtedy som uveril, že som olympijským víťazom. Boli to úplne iné preteky ako v Atlante 1996, ale dávam ich na jednu úroveň, pretože oboje mi priniesli olympijské zlato. Pre toto som celý život trénoval."

Michal Martikán po zisku zlata

LONDÝN 2012

BRONZ: vodný slalom, C1

VÝSLEDKY:

1. Tony Estanguet (Franc.) 97,06 s (0), 2. Sideris Tasiadis (Nem.) 98,09 (0), **3. MICHAL MARTIKÁN (SR) 98,31 (0).**

PRÍBEH MEDAILY:

Štvornásobný olympijský medailista Michal Martikán si piatu účasť na OH musel tvrdo vybojovať v domácom súboji s elitným súperom Matejom Beňušom. Navyše ho dlhodobo sužovali problémy s medzistavcovými platničkami. Znovu sa však pripravil skvele. Na rozdiel od predošlých troch olympiád sa v Lee Valley rátala len finálová jazda, čas dosiahnutý v semifinále sa k finálovému nepripočítaval. Už z tretieho olympijského triumfu sa tešil Michalov večný rival Francúz Tony Estanguet. Tretieho Martikána predstihol aj Nemec Tasiadis. Všetci medailisti predviedli čisté jazdy. Päť medailí z OH za sebou v rovnakej individuálnej disciplíne pred Martikánom získali len japonská džudistka Rioko Taniová-Tamurová a talianska šermiarka Valentina Vezzaliová, v Londýne krátko po ňom ešte britský jachtár Ben Aislie. Nemecký strelec Ralf Schumann síce získal medailu na OH tiež päťkrát, ale s jednou prestávkou. Na ZOH sa takouto sériou dovtedy mohli pochváliť len dvaja sánkari – Nemec Georg Hackl a Talian Armin Zöggeler. O tomto výnimočnom zápise do histórie hovoril...

„Veľmi som chcel zlatú medailu. Som veľmi ambiciózny, vždy chcem vyhrať, preto je bronz pre mňa sklamaním. V každom jednom zábere som mohol viac pritlačiť. Ale myslím si, že po niekoľkých týždňoch sa budem aj z bronzu tešiť. Podaril sa mi veľmi pekný zápis do histórie."

Michal Martikán po zisku bronzu

JURAJ MINČÍK

(1 bronzová medaila)

SYDNEY 2000

BRONZ: vodný slalom, C1

VÝSLEDKY:
1. Tony Estanguet (Franc.) 231,87 s (2), 2. MICHAL MARTIKÁN (SR) 233,76 (2), **3. JURAJ MINĆIK 234,22 (0).**

PRÍBEH MEDAILY:
Singlkanoista Juraj Minčík dlhodobo jazdil špičkovo, ale doma bol neustále v tieni svojho večného rivala, o dva roky mladšieho Michala Martikána. V hliadke 3xC1 sa spolu s ním a s veteránom Jurajom Ontkom tešil z titulu majstra sveta 1997 i Európy 1998, ale mal zálusk aj na individuálnu medailu. Vysoké ambície potvrdil krátko pred olympiádou na majstrovstvách Európy v Mezzane, kde získal striebro, keď ho predstihol len Francúz Tony Estanguet. Na olympijskej trati v Penrithe zajazdil vynikajúcu prvú jazdu. S čistou jazdou bol druhý, necelé dve sekundy za Estanguetom. V druhej jazde sa ešte o 88 stotín zrýchlil, ale keď Estanguet zajazdil výborne a Martikán predviedol najrýchlejšiu jazdu dňa, bol z toho napokon bronz – Minčíkov najväčší úspech v športovej kariére. „Je to jednoducho geniálne, keď sú dvaja Slováci v prvej trojici," komentoval výsledky.

„Keď som doma pred skladaním olympijského sľubu z úst predsedu vlády počul hovoriť o tom, že získať olympijskú medailu znamená priblížiť sa bohom, akosi mi to utkvelo v pamäti. Zaumienil som si, že ju získam a Boh bol dnes pri mne. Keď som po prvej finálovej jazde bol druhý, nesmel som si pred druhou pripustiť myšlienku, že medaila je blízko. Musel som odblokovať bočné myšlienky, aby som sa mohol plne sústrediť."

Juraj Minčík po zisku bronzu

MARTINA MORAVCOVÁ

(2 strieborné medaily)

SYDNEY 2000

STRIEBRO: plávanie, 100 m motýlik

VÝSLEDKY:

1. Inge de Bruijnová (Hol.) 56,61, **2. MARTINA MORAVCOVÁ (SR) 57,97,**
3. Dara Torresová (USA) 58,20.

PRÍBEH MEDAILY:

V krátkom bazéne získala Martina Moravcová v decembri 1998 tri tituly majsterky Európy a v apríli 1999 tri tituly majsterky sveta, ozdobené svetovými či európskymi rekordmi. Koncom jari 1999 však stratila silu a rapídne schudla. Po týždňoch neistoty jej diagnostikovali Gravesovu chorobu. Po konzultácii s lekármi sa s vidinou olympiády rozhodla pre radikálne riešenie – vyoperovanie štítnej žľazy a doživotné užívanie hormónov. Veľmi rýchlo sa však vrátila do formy a v septembri 2000 v Sydney zažila úžasné chvíle. Hoci na 100 m motýlik v marci utvorila v dlhom bazéne európsky rekord a potom sa stala majsterkou Európy, na OH prišla až ako piata vo svetových tabuľkách. Vyburcovala sa však k veľkolepému výkonu. Dominanciu vo fantastickom svetovom rekorde 56,61 s potvrdila Holanďanka Inge de Bruijnová, ktorá pred OH vo viacerých disciplínach zlepšila historické maximá, ale druhá skončila v skvelom slovenskom rekorde 57,97 s Martina Moravcová! Piešťanská rodáčka pod vedením dallaského trénera Steva Collinsa predstihla hviezdy Torresovú i Thompsonovú z USA aj Austrálčanku Thomasovú, ktoré boli v tabuľkách pred ňou.

„Dohmat si ani nepamätám, ledva som ťahala ruky, veľmi to bolelo. Keď som zistila, že som druhá, zacítila som takú eufóriu, ako nikdy predtým. Ešte nikdy som pri zisku medaily neplakala tak, ako teraz. Je to čosi fantastické. Šťastie, ktoré sa mi tak dlho vyhýbalo, stálo konečne pri mne a usmialo sa na mňa veľkým úsmevom."

Martina Moravcová po zisku striebra

SYDNEY 2000

STRIEBRO: plávanie, 200 m voľný spôsob

VÝSLEDKY:

1. Susan O´Neillová (Austr.) 1:58,24 min, **2. MARTINA MORAVCOVÁ (SR) 1:58,32,**
3. Claudia Pollová (Kost.) 1:58,81.

PRÍBEH MEDAILY:

Po euforickom striebre na 100 m motýlik mohla Martina Moravcová na 200 m voľný spôsob nastupovať uvoľnená. V Atlante 1996 ju o A-finále len o desatinu sekundy obrala Austrálčanka O´Neillová, ale teraz mala medailové ambície, i keď tabuľkovo bola zase „až" piata. Hlavne na túto trať ju odmala chystala jej dlhoročná trénerka Věra Čamborová. Len dva dni delilo obe finále. Martina znovu plávala v druhej dráhe a znovu si zopakovala strieborný scenár. Tentoraz však mala zlato na dosah. Na poslednej päťdesiatke Piešťanka doslova poľovala na domácu superhviezdu Susie O´Neillovú a každým tempom sťahovala jej náskok. Napokon jej v slovenskom rekorde 1:58,32 min (dovtedajšie osobné maximum si zlepšila o 96 stotín sekundy) podľahla len o osem stotín, čo je v prepočte 13 centimetrov! Na bronzovú priečku odsunula Moravcová vysokánsku obhajkyňu zlata z Atlanty Kostaričanku Claudiu Pollovú, ktorá ju ako jediná zdolala na MS 1998 v Perthe. V slovenských farbách Martina ako prvá vôbec získala na jedných OH dve medaily. A mohla pridať aj ďalšie, veď na 50 i 100 m voľným spôsobom ešte skončila piata. V každej disciplíne utvorila slovenský rekord.

„V tejto discipline som dlhodobo mala na konte najviac úspechov a v nej som si trúfala pobiť sa aj o zlato. Vo finiši to bol súboj na päste. Tak rýchlo som na tejto trati ešte nikdy nefinišovala. Po dohmate som dúfala, že som to stihla... Prehrať o osem stotín je smola, ale nemôžem byť sklamaná. Chcela som viac, ale prehrať len o jednu či dve stotiny by bolo horšie."

Martina Moravcová po zisku striebra

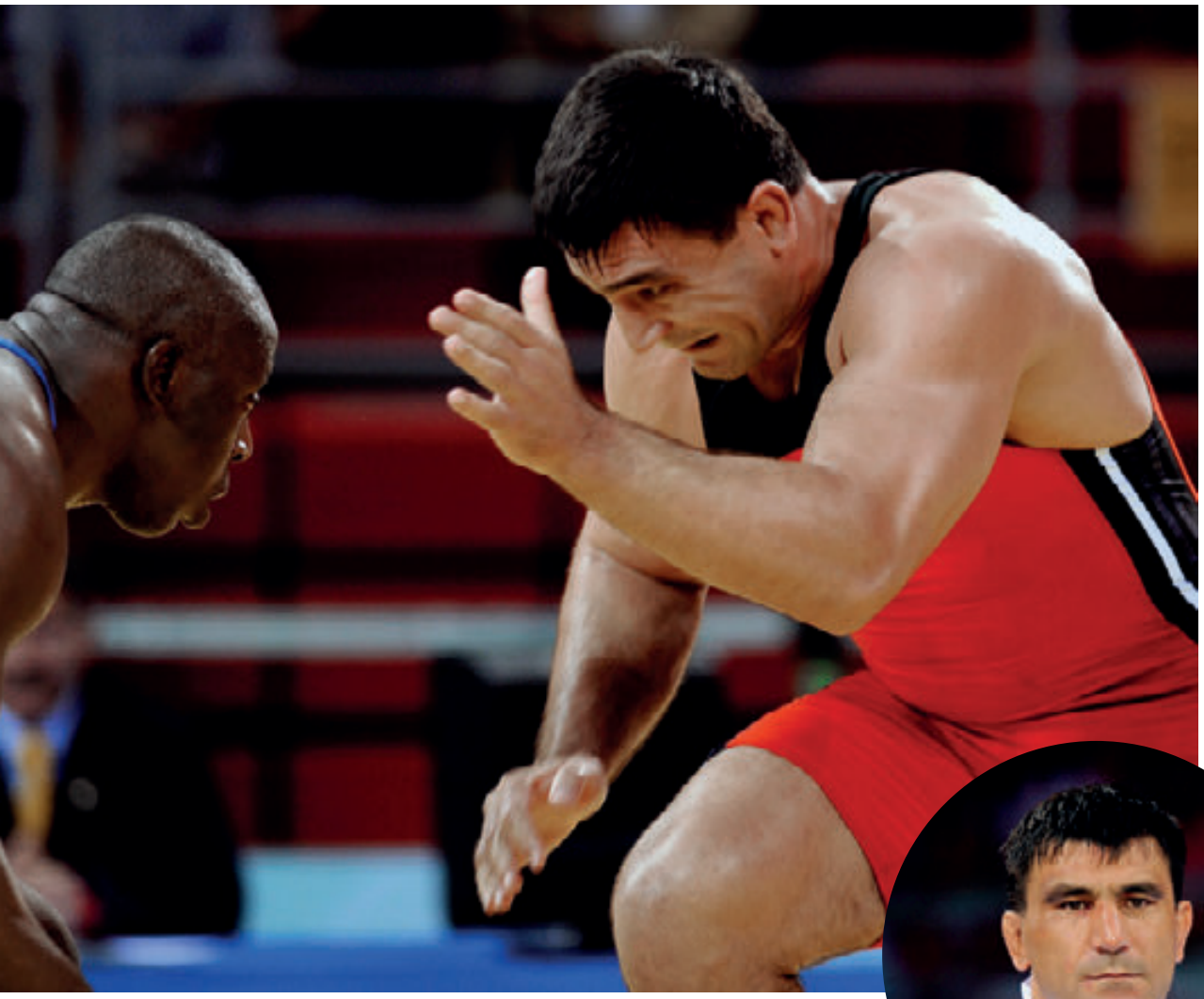

DAVID
MUSUĽBES

(1 strieborná medaila – pôvodne bronzová)

PEKING 2008

STRIEBRO: zápasenie, voľný štýl do 120 kg

VÝSLEDKY:

po dodatočnej revízii v roku 2017): 1. Bachtijar Achmedov (Rus.), **2. DAVID MUSUĽBES (SR),** 3. Marid Mutalimov (Kaz.), pôvodne víťazného Uzbeka Tajmazova diskvalifikovali a Musuľbes sa dodatočne posunul z tretieho na druhé miesto.

PRÍBEH MEDAILY:

David Musuľbes, rodák z ruského Vladikavkazu, získal na OH 2000 olympijské zlato v ruských farbách. O rok neskôr ho medzinárodná federácia FILA dokonca vyhlásila za najlepšieho zápasníka sveta. Vo svojej vlasti sa však postupne vo voľnoštýliarskej superťažkej kategórii dostal „len" na pozíciu dvojky a vedenie zväzu z neho chcelo mať už radšej trénera. Keďže v zápasení môže v každej kategórii štartovať z jednej krajiny len jeden borec, David hľadal inú cestu na OH. Cez priateľské kontakty so svojím spolurodákom, slovenským reprezentačným trénerom Radionom Kertantim, sa dostal na Slovensko a napokon v septembri 2007 získal naše občianstvo. Na jar 2008 sa stal šiesty raz majstrom Európy – premiérovo v našich farbách. Hoci absolvoval len pol roka sústredenej prípravy a posledné dva mesiace ho trápili bolesti ucha z infekcie, v Pekingu získal medailu. Jeho púť za zlatom zastavil až mohutný obhajca titulu z Atén Uzbek Artur Tajmazov. V súboji o bronz Musuľbes presvedčivo zdolal Kubánca Rodrigueza. Odvtedy už Slovensko nereprezentoval a zostal žiť v Rusku. V roku 2017 pri dodatočnej analýze vzoriek medailistov vyšlo najavo, že víťazný Tajmazov dopoval, takže David sa posunul z bronzovej na striebornú pozíciu.

„Chcem sa ospravedlniť všetkým Slovákom, že mám len bronz, nie zlato."

David Musuľbes
po pôvodnom zisku bronzu

LADISLAV A PETER ŠKANTÁROVCI

(1 zlatá medaila)

RIO DE JANEIRO 2016

ZLATO: vodný slalom, C2

VÝSLEDKY:

1. LADISLAV ŠKANTÁR, PETER ŠKANTÁR (SR) 101,58 s (0),
2. David Florence, Richard Hounslow (V. Brit.) 102,01 (0),
3. Gauthier Klauss, Mathieu Péché (Franc.) 103,24 (0).

PRÍBEH MEDAILY:

Bratanci zo Spišskej Starej Vsi (odtiaľ pochádza aj ich dlhoročný tréner Juraj Minčík) Ladislav a Peter Škantárovci sa na svoju prvú olympiádu dostali až vo veku 33, resp. 34 rokov. Napriek tomu, že v kategórii C2 mali na konte až štyri medaily z majstrovstiev sveta a tri tituly majstrov Európy, keď išlo o miestenku na olympiádu, roky doplácali na dominanciu nedostižných Hochschornerovcov. Až pred Riom bratanci rozhodli tvrdý duel s dvojičkami vo svoj prospech a z areálu v Deodore vylovili napokon zlaté medaily. V semifinále skončili šiesti, takže hlavní súperi išli vo finále až po nich. Ich skvelá jazda súpermi otriasla a žiadna loď ich už neohrozila. Britská dvojica Florence, Hounslow za Slovákmi zaostala o 43 stotín sekundy a takisto ako na OH 2012 jej zostalo „len" striebro. Škantárovci nadviazali na medailovú niť fenomenálnych „Hochšíkov". Žiaľ, mužské deblkanoe na divokej vode po OH 2016 vypadlo z olympijského programu, pretože v mene „rodovej rovnosti" muselo uvoľniť priestor ženskému singlkanoe.

„Sú to neopísateľné pocity. Bolo to pre nás všetko veľmi psychicky náročné a som veľmi rád, že sa nám podarilo ustáť ten tlak. Uvedomovali sme si, že je to pre nás asi posledná olympijská šanca. Nie sme najmladší a navyše deblkanoe zrejme v programe OH v Tokiu už nebude. To všetko sme mali v hlavách, ale ustáli sme to."

Ladislav Škantár po zisku zlata

„Toto je niečo neuveriteľné. Nedokážem teraz popísať moje pocity, pretože je to niečo fantastické. Vyhrať olympiádu... Pred finále som si povedal, že musíme ísť s pokojnou hlavou a nerobiť zbytočné chyby. Všetko nám vychádzalo a som veľmi rád, že v tomto vetre sme dokázali ísť čisto."

Peter Škantár po zisku zlata

ZUZANA ŠTEFEČEKOVÁ

(2 strieborné medaily)

„Bolo to finále o nervoch a počítaní. Ja strieľam vo finále raz dobre, raz zle – teraz to bol len priemer. Dvakrát mi vo finále vyšla teória, že keď sa nedívam na Fínkin výstrel, tak netrafí. Na tretíkrát to však už nevyšlo.“

Zuzana Štefečeková
po zisku striebra

PEKING 2008

STRIEBRO: športová streľba, trap

VÝSLEDKY:

1. Satu Mäkeläová-Nummelová (Fín.) 91 b, **2. ZUZANA ŠTEFEČEKOVÁ (SR) 89,** 3. Corey Cogdellová (USA) 86.

PRÍBEH MEDAILY:

Napriek bronzu z MS 2003 sa na OH v Aténach 24-ročná nitrianska rodáčka Zuzana Štefečeková neprebojovala. Krátko po olympiáde však vyhrala v trape finálové preteky Svetového pohára v Nikózii a o dva roky neskôr na pretekoch SP v Čching-ťuane utvorila finálový svetový rekord 96 bodov. Do Pekingu zverenka Branislava Slamku prišla ako jedna z favoritiek. V kvalifikácii jej síce nevyšla druhá z troch sérií („uleteli“ jej v nej až štyri z 25 holubov), ale v hodinovej prestávke pred treťou sa upokojila, potom skolila všetkých 25 holubov a do šesťčlenného finále postupovala zarovno s Fínkou Mäkeläovou-Nummelovou z prvého miesta so 70 bodmi. Vo finále mala druhý najlepší nástrel – 19 asfaltových „holubov“. Ale keďže skúsená a o 14 rokov staršia Fínka zostrelila ešte o dvoch viac, pre Zuzku zostalo v deň jej menín striebro.

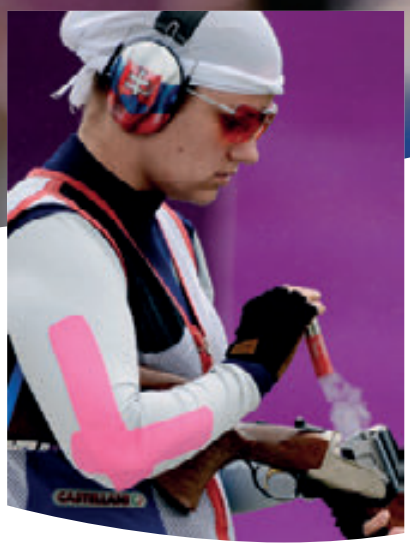

LONDÝN 2012

STRIEBRO: športová streľba, trap

VÝSLEDKY:

1. Jessica Rossiová (Tal.) 99 b (75+24), **2. ZUZANA ŠTEFEČEKOVÁ (SR) 93 (73+20+v dodatkovom rozstrele 3),** 3. Delphine Reauová-Racinetová (Frac.) 93 (72+21+2).

PRÍBEH MEDAILY:

Za štyri roky od zisku striebra v Pekingu sa Zuzana Štefečeková plne etablovala v absolútnej svetovej špičke trapistiek. V roku 2010 sa premiérovo stala majsterkou sveta. V areáli bývalých kasární kráľovského delostrelectva vo Woolwichi síce dosiahla celkový výkon 93 bodov, ktorý by pred štyrmi rokmi stačil na zlato, ale Talianka Jessica Rossiová bola nedostižná. V základnej časti utvorila absolútne možné svetové maximum 75 bodov a vo finále s celkovým výkonom 99 bodov zo 100 možných svetový rekord dokonca zlepšila. Do finále Zuzana postúpila z druhého miesta, lenže keď minula tri terče za sebou, s medailou to vyzeralo všelijako. Našťastie, kazili aj súperky, takže vydareným posledným finálovým výstrelom zostala v hre o medaily. Na dva kovy boli tri adeptky. Keď v rozstrele vypadla Perilliová zo San Marina, už bola naša medaila istá a Zuzkin početný fanklub na tribune jasal. Štefečeková mala potom presnejšiu mušku ako Francúzka Reauová-Racinetová a obhájila striebro.

"V hľadisku som mala 25 blízkych ľudí a nechcela som, aby ma po poslednom výstrele videli plakať, alebo smutnú. Len toho som sa bála. Ešte nikdy ma neprišlo povzbudiť toľko ľudí, čo v Londýne."

Zuzana Štefečeková po zisku striebra

ŠTVORKAJAKY

(2 strieborné, 1 bronzová medaila)

„Na naše zvyklosti sme začali prirýchlo a vo finiši nám chýbali sily. Na Maďarov by sme nemali, ale Nemci nás zaskočili."
Richard Riszdorfer po zisku bronzu

„Z Maďarov pred štartom sršalo sebavedomie a cítil som, že na nich mať nebudeme. Že idú pred nás aj Nemci, to som nevidel. V protivetre nebola medzi nami celkom ideálna súhra."
Michal Riszdorfer po zisku bronzu

„Teším sa z tretieho miesta, ale s vedomím, že sme mohli mať aj striebro."
Erik Vlček po zisku bronzu

„Pre nás aj bronz znamená veľmi veľa vzhľadom na podmienky, v akých trénujeme. Veď na Slovensku nie je ani jedna regulárna pretekárska trať."
Juraj Bača po zisku bronzu

ATÉNY 2004

BRONZ: rýchlostná kanoistika, K4 na 1000 m

VÝSLEDKY:

1. Maďarsko (Kammerer, Storcz, Vereckei, Horváth) 2:56,919 min, 2. Nemecko (Ihle, Zabel, Bach, Ulm) 2:58,659, **3. SLOVENSKO (RICHARD RISZDORFER, MICHAL RISZDORFER, ERIK VLČEK, JURAJ BAČA) 2:59,314.**

PRÍBEH MEDAILY:

Na OH 2000 v Sydney skončil novozložený slovenský štvorkajak v zostave R. Rizsdorfer, Vlček, Tarr, Erban štvrtý. K dvom jeho najmladším členom – Richardovi Riszdorferovi a Erikovi Vlčekovi – si potom sadli do spoločnej lode dvojnásobní majstri sveta v K2 Michal Riszdorfer a Juraj Bača a Slovensko získalo ozajstnú vlajkovú loď. Toto kvarteto v rokoch 2001 – 2003 na olympijskom kilometri vyhralo zhodne dvakrát na majstrovstvách sveta i Európy. Do Atén prišli Komárňania vedení Tiborom Soósom a Pavlom Blahom v úlohe favoritov, lenže Maďari dali po trojročnej prestávke dohromady znovu zlatú loď zo Sydney v zložení Kammerer, Storcz, Vereckei, Horváth. „Bitku pri Maratóne" (vodácky areál Schinias leží kúsok od legendárneho antického miesta) napokon presvedčivo vyhrali. Našu loď predstihli ešte aj Nemci a vo finiši na ňu tuho dotierali Bulhari. Naši tréneri konštatovali, že protivietor viac vyhovoval ťažším osádkam a maďarská suverenita v druhej polovici trate mala na naše kvarteto demotivačný účinok.

PEKING 2008

STRIEBRO: rýchlostná kanoistika, K4 na 1000 m

VÝSLEDKY:

1. Bielorusko (Piatrušenka, Abalmasov, Litvinčuk, Machnev) 2:55,714 min, **2. SLOVENSKO (RICHARD RISZDORFER, MICHAL RISZDORFER, ERIK VLČEK, JURAJ TARR) 2:56,593,** 3. Nemecko (Altepost, Bröckl, Eckbrett, Goldschmidt) 2:56,676.

PRÍBEH MEDAILY:

Za štyri roky sa v našom elitnom štvorkajaku obmieňala len pozícia zadáka. V Pekingu ju obsadil ďalší Komárňan Juraj Tarr, ktorý v K4 sedel už v Sydney 2000. Rok pred OH bol náš štvorkajak na majstrovstvách sveta tretí, takže tentoraz boli odhady jeho vyhliadok na zisk pekinského zlata opatrné – obzvlášť po aténskej skúsenosti. Titul majstrov Európy dva mesiace pred hrami však potešil a navnadil. Po polovici kilometrovej trate v areáli v Šun-ťi bola naša loď na čele. Potom sa však záber za záberom na ňu doťahovali Bielorusi, ktorí našich už pred tretím medzičasom predstihli a napokon nečakane presvedčivo zvíťazili. O striebro sa naši kajakári pobili s nemeckým kvartetom. Tentoraz bolo poradie na druhom a treťom mieste opačné ako pri Maratóne. V cieli boli Slováci o 79 tisícin sekundy skôr. Tréneri Tibor Soós a Pavel Blaho boli maximálne spokojní.

„Zajazdili sme taký čas, aký sa nám v protivetre ešte nikdy nepodaril. Vydali sme zo seba všetko, na Bielorusov sme už nemali."
Richard Riszdorfer po zisku striebra

„Určite nie som sklamaný. Keď človek získa medailu na olympiáde, vždy má radosť a výborný pocit."
Michal Riszdorfer po zisku striebra

„Najviac sme sa obávali Nemcov a je fajn, že sme ich nepustili pred seba. S Bielorusmi sme vôbec nerátali, ale išli výborne."
Erik Vlček po zisku striebra

„Po tom, čo som sa nedostal do Atén, som už ani nedúfal, že sa ešte prebojujem na olympiádu. A napokon z nej mám medailu. Pre mňa je to veľké víťazstvo."
Juraj Tarr po zisku striebra

„Finálová jazda bola veľmi dobrá, nespravili sme žiadne chyby. Dúfal som, že sa udržíme s Nemcami a potrápime ich do záveru. Musím však priznať, že boli lepší."
Denis Myšák po zisku striebra

„Bral som to tak, že keď bude medaila, bude to fantastické, a ak nie, mám za sebou skvelé úspechy, nemusím byť sklamaný. Neprehrali sme boj o zlato, získali sme striebro. Vedel som, že finiš máme jeden z najlepších. Česi vo finále veľmi dobiedzali, ale už to nestihli. Táto olympijská medaila je moja najcennejšia."
Erik Vlček po zisku striebra

Ďakujem všetkým, ktorí stáli za nami. Bol to experiment, ktorý vyšiel. Odborníci hovoria, že chce čas, kým nová osádka dozreje. Za necelý rok sme toho dokázali veľmi veľa. Páčilo sa mi, že naši mladí sa čoraz silnejšej konkurencie nezľakli."
Juraj Tarr po zisku striebra

„Sú to úžasné, neopisateľné pocity. Je to moja prvá olympijská medaila. Dúfam, že sa to ešte niekedy zopakuje. Chvíľu však potrvá, kým si my mladí uvedomíme, čo sme vlastne dokázali."
Tibor Linka po zisku striebra

RIO DE JANEIRO 2016

STRIEBRO: rýchlostná kanoistika, K4 na 1000 m

VÝSLEDKY:

1. Nemecko (Rendschmidt, Liebscher, Hoff, Gross) 3:02,143 min, **2. SLOVENSKO (DENIS MYŠÁK, ERIK VLČEK, JURAJ TARR, TIBOR LINKA) 3:05,044,** 3. Česko (Havel, Trefil, Dostál, Štěrba) 3:05,176.

PRÍBEH MEDAILY:

Po relatívnom neúspechu štvorkajaku v podobe 6. miesta na OH 2012 sa rok pred olympiádou v Riu dala dohromady nová osádka. K veteránom ovenčeným olympijskými medailami aj titulmi majstrov sveta i Európy Erikovi Vlčekovi a Jurajovi Tarrovi si sadli do lode mladíci Denis Myšák z Novák (na pozíciu „háčika") a Tibor Linka za Šamorína (ako zadák). Pod vedením trénera Petra Likéra získal štvorkajak na olympijskom kilometri v Miláne rok pred OH senzačný titul majstrov sveta a v júni 2016 v Moskve aj titul majstrov Európy. To Slovákov pasovalo medzi favoritov olympijskej súťaže na Lagoe Rodriga de Freitas pod sochou Krista Spasiteľa. Nádeje naplnili, aj keď na nedostižné nemecké kvarteto naša štvorica nemala. V tesnom súboji o striebro však Slováci predstihli Čechov. Už 34-ročný Erik Vlček získal pri svojej piatej olympijskej účasti už tretiu medailu (druhú striebornú) a ešte o dva roky starší Juraj Tarr druhú. Dvadsiatnici Myšák aj Linka sa stali momentálne najmladšími slovenskými olympijskými medailistami.

MATEJ TÓTH

(1 zlatá medaila)

RIO DE JANEIRO 2016

ZLATO: atletika, chôdza na 50 km

VÝSLEDKY:

1. MATEJ TÓTH (SR) 3:40:58 h, 2. Jared Tallent (Aus.) 3:41:16, 3. Hirooki Arai (Jap.) 3:41:24.

PRÍBEH MEDAILY:

Na OH 2012 v Londýne bol Matej Tóth v chôdzi na 50 km ôsmy, za štyri roky sa však po dodatočných dopingových nálezoch súperov posunul na piate miesto. V roku 2014 získal nitriansky rodák pod vedením trénera Mateja Spišiaka striebro na majstrovstvách Európy a ďalší rok sa v Pekingu stal majstrom sveta. V mesiacoch pred olympiádou ho však sužovali veľké zdravotné problémy, najmä zápal holennej šľachy. Od januára absolvoval jediný štart, aj to len na trojkilometrovej trati. Jeho forma na štvrtej olympiáde od Atén 2004 tak bola veľkým otáznikom. Napokon na okruhu na pláži Pontal predviedol takticky perfektný výkon, do ktorého vložil aj celé srdce. Nedal sa strhnúť úvodným tempom najrýchlejšieho muža histórie Francúza Diniza a stále si šliapal to svoje. Na každom medzičase vždy po piatich kilometroch bol v prvej trojke – buď druhý alebo tretí. Diniz odpadol z čela po 30. km, potom vedenie prevzal Kanaďan Dunfee a 10 km pred cieľom Austrálčan Tallent. Päť kilometrov pred cieľom bol Tóth za ním druhý o 22 sekúnd a potom sa naňho začal doťahovať. Silou vôle ho predstihol a začal sa mu vzďaľovať natoľko, že ako šampión mohol prejsť métou so slovenskou vlajkou nad hlavou.

„V horúcom a vlhkom počasí a na trati, kde nebol ani kúsok tieňa, to bol boj. Po 20 km som si vôbec nepomyslel, že budem mať medailu a po 40 km zase, že môžem získať zlato. V chodeckom maratóne nikdy nič nedostanete zadarmo. Telo sa musí zladiť s hlavou a vtedy, keď už oboje prestáva fungovať, musíte mať v sebe železnú rezervu silnej vôle."

Matej Tóth po zisku zlata

RADOSLAV ŽIDEK

(1 strieborná medaila)

„Seth Wescott striehol na moju chyu. Keď som ju spravil, šikovne sa tam strčil. Trať bola mäkká, počkal si, keď som spomalím. Darmo, je to skúsený jazdec. Ale striebro je nádherné, veď v pretekoch Svetového pohára som nikdy nebol ani vo veľkom finále.

Radoslav Židek
po zisku striebra

TURÍN 2006

STRIEBRO: snoubording, snoubordkros

VÝSLEDKY:

1. Seth Wescott (USA), **2. RADOSLAV ŽIDEK (SR),** 3. Paul-Henri Delerue (Franc.).

PRÍBEH MEDAILY:

Snoubording sa v olympijskom programe po prvý raz objavil v Nagane v roku 1998 – aj s účasťou Slovenky Jany Šeďovej. V Turíne 2006 mala premiéru jeho disciplína snoubordkros. Šeďovej zverenec Radoslav Židek v nej bol po spackanej prvej kvalifikačnej jazde posledný, ale napokon postúpil z deviateho miesta. Potom vyhral osemifinálovú, štvrťfinálovú a nečakane aj semifinálovú jazdu. A napriek tomu, že v pretekoch Svetového pohára sa nikdy predtým (a ani potom) neprebojoval na medailový stupeň, v štvorčlennom finále v Bardonecchii zajazdil životnú jazdu a dlhší čas v pretekoch viedol. Tesne ho stíhal úradujúci majster sveta Seth Wescott z USA, ktorý napokon v jednej zákrute využil chybu nášho pretekára a predstihol ho. Žilinčan sa zaňho síce tesne „zavesil“, ale skúsený súper mu nedal šancu prebiť sa znovu na čelo. Rado Židek sa však senzačným striebrom zaslúžil o historickú prvú slovenskú medailu zo ZOH v ére našej štátnej samostatnosti.

www.olympic.sk

Pavol a Peter Hochschornerovci
vodný slalom
3 0 1

Michal Martikán
vodný slalom
2 2 1

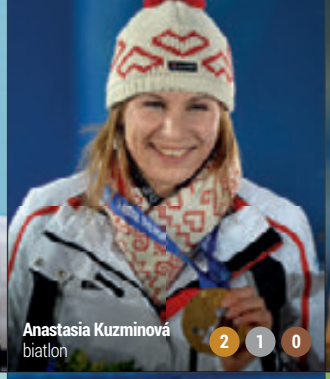
Anastasia Kuzminová
biatlon
2 1 0

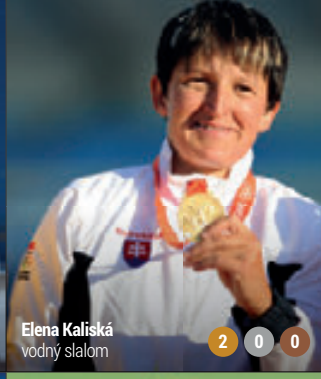
Elena Kaliská
vodný slalom
2 0 0

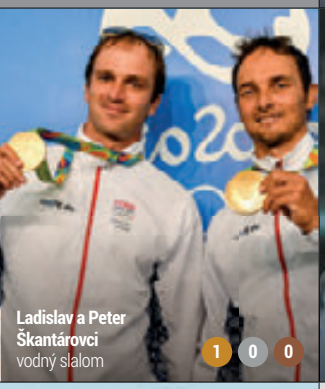
Ladislav a Peter Škantárovci
vodný slalom
1 0 0

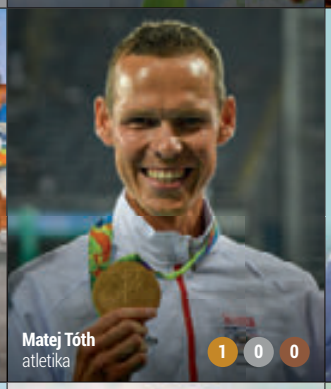
Matej Tóth
atletika
1 0 0

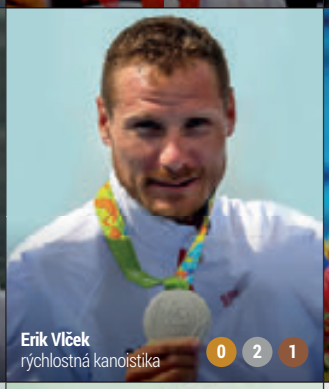
Erik Vlček
rýchlostná kanoistika
0 2 1

Martina Moravcová
plávanie
0 2 0

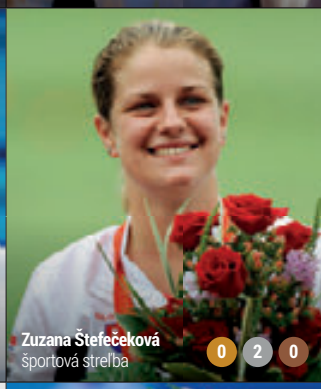
Zuzana Štefečeková
športová streľba
0 2 0

Juraj Tarr
rýchlostná kanoistika
0 2 0

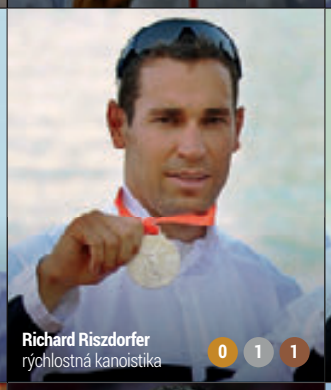
Richard Riszdorfer
rýchlostná kanoistika
0 1 1

Michal Riszdorfer
rýchlostná kanoistika
0 1 1

Slavomír Kňazovický
rýchlostná kanoistika
0 1 0

Jozef Krnáč
džudo
0 1 0

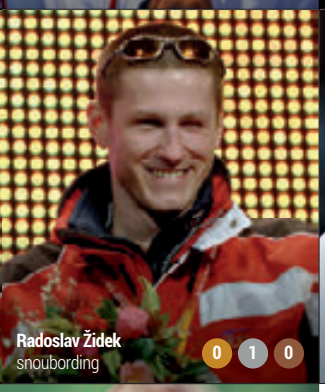
Radoslav Židek
snoubording
0 1 0

David Musuľbes
zápasenie
0 1 0

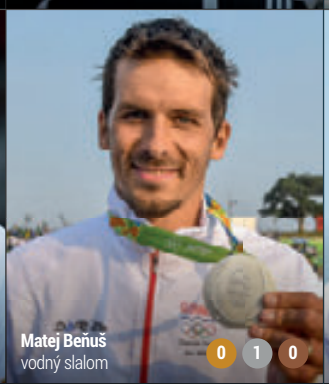
Matej Beňuš
vodný slalom
0 1 0

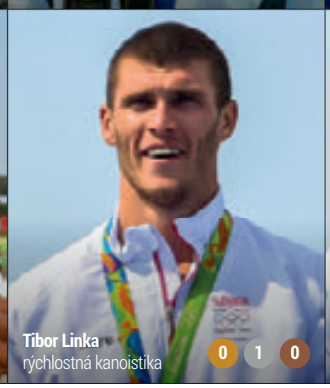
Tibor Linka
rýchlostná kanoistika
0 1 0

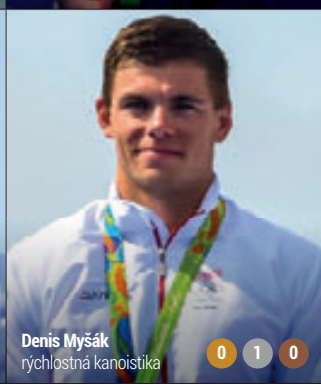
Denis Myšák
rýchlostná kanoistika
0 1 0

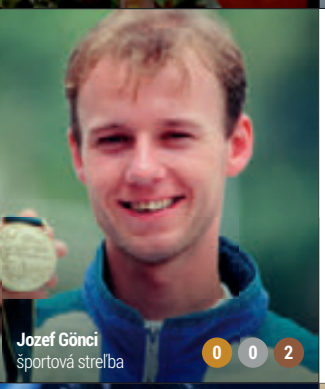
Jozef Gönci
športová streľba
0 0 2

UŽ 25 ROKOV SME JEDEN TÍM

Slovenský olympijský výbor oslavuje 25 rokov.
Počas tohto obdobia sme spolu s našimi
úspešnými reprezentantmi oslávili
33 olympijských medailí.

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR

25
1993 - 2018

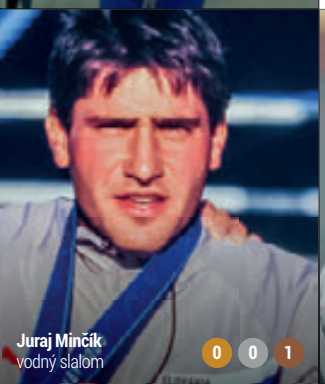
Juraj Minčík
vodný slalom
0 0 1

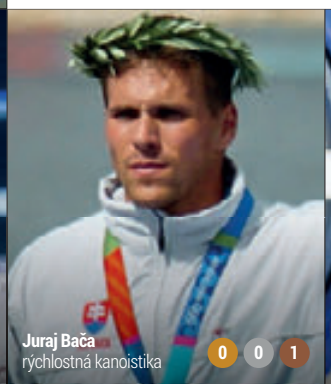
Juraj Bača
rýchlostná kanoistika
0 0 1

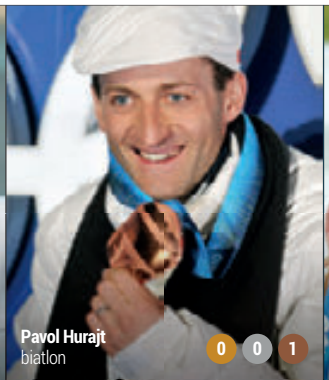
Pavol Hurajt
biatlon
0 0 1

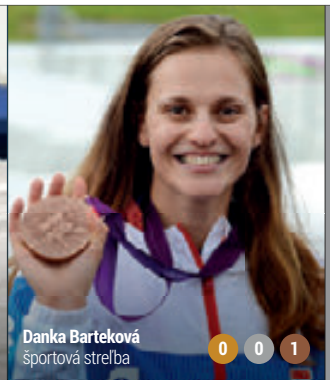
Danka Barteková
športová streľba
0 0 1

Sme jeden tím

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR
25
1993 • 2018
London 2012
5
3
1A
1B
1
BENUS M
SKANTAR P.

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR

25
1993 - 2018

25 ROKOV
33 MEDAILÍ
26 MEDAILISTOV

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR

25
1993 - 2018

DANKA BARTEKOVÁ
MATEJ BEŇUŠ
JOZEF GÖNCI
PETER A PAVOL HOCHSCHORNEROVCI
PAVOL HURAJT
ELENA KALISKÁ
SLAVOMÍR KŇAZOVICKÝ
JOZEF KRNÁČ
ANASTASIA KUZMINOVÁ
MICHAL MARTIKÁN
JURAJ MINČÍK
MARTINA MORAVCOVÁ
DAVID MUSUĽBES
LADISLAV A PETER ŠKANTÁROVCI
ZUZANA ŠTEFEČEKOVÁ
TRI MEDAILOVÉ ŠTVORKAJAKY
(RICHARD RISZDORFER, MICHAL RISZDORFER,
ERIK VLČEK, JURAJ BAČA, JURAJ TARR,
DENIS MYŠÁK, TIBOR LINKA)
MATEJ TÓTH
RADOSLAV ŽIDEK

ISBN 978-80-971363-2-1